

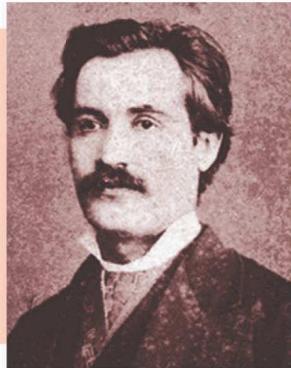

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național
Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 26, nr. 805, 16 ianuarie 2018, 8 pagini, 1 leu, www.opinianationala.ro

POVESTEA POVEȘTILOR: EMINESCU DEMIURGIC

Totodată, Eminescu supune unei critici vehemente presa și pe toți cei care sunt datori a se îngrijii de destul limbii, abuzul de termeni străini, cosmopolitismul exagerat, arătând cauzele principale și unele soluții: „Aceașă parte netraductibilă a unei limbii formează adevarata ei zestre de la moșii-strămoși, pe când partea traductibilă este comoara gândirii omenești în genere. Precum într-un stat ne bucurăm toți de oarecare bunuri, care sunt ale tuturor și ale nimănui ulice, grădini, piețe, tot astfel și în republică limbilor sunt drumuri bătute, care sunt ale tuturor adevarata avere proprie o are însă cineva acasă la sine; iar acasă la dânsa limba românească este o bună gospodină și are multe de toate”. Susținând adevarul că „limba și legile ei dezvoltă cugetarea”, Eminescu cere ca limbii în școală să î se acorde prioritate: „Studiul principal al unei școli rurale sau primare e limba...”.

Pagina 8

Lui Mihai Eminescu

Știu: cândva, la miez de noapte,
Ori la răsărît de Soare,
Stinge-mi-s-o ochii mie
Tot deasupra cărtii Sale.

Am s-a juncat atunci, poate,
La mijlocul ei aproape.
Că să nu închideți cartea
Ca pe recile-mi pleoape.

S-o lăsați aşa deschisă,
Ca băiatul meu ori fata
Să citească mai departe
Ce n-a reușit nici tata.

Iar de n-au s-aузă dânsii
Al străvechii slove bucium,
Așezăti-mi-o ca pernă
Cu toți codrui ei în buciunum.

Grigore VIERU

IMPLICAȚI

PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN Antreprenori SMART - Tineri Responsabili, Ambicioși, Motivați, de Succes

POCU/82/3/7/Cresterea ocupării prin susținerea întreprinderilor cu profili non-agricoli din zona urbană - Cod proiect 104098

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operational Capital Uman

Cenzură: accesul materialului reprezentă în mod obișnuit postura oficială a Uniunii Europene și a Guvernului României

Când profesorii nu sunt în amfiteatre!

Expoziția: Locuința interbelică în sectorul 3

- Coordonatoarea proiectului – lect. univ. dr. arh. Sidonia Teodorescu

În seara zilei de 10 ianuarie a avut loc prezentarea expoziției cu tema *Locuința interbelică din sectorul 3* pregătită de un grup de arhitecți, în egală măsură, pasionați și prieteni, care au reușit să descopere dincolo de starea de evidentă suferință a imobilelor, gestul artistic și valoarea arhitecturală.

În prezență unui public numeros, prietenos și competent, prof. Nicolae Lascu, arhitecții Gabriela Petrescu și Sidonia Teodorescu, dar și Delia Priseacă și Sorin Mircea Vasilescu, autorul fotografiilor, și-au prezentat proiectul, concentrat, în principal, pe fostul *Carter Evreiesc*. Doamna Lucia Apostol, din partea Comunității Evreiești, care a completat tabloul cu date evocând comunitatea care a creat cartierul, și istoricul Anca Ciuciu, care a studiat în profunzime atât comunitatea căt și cartierul, au deschis direcții de cercetare și analiză. Seara s-a încheiat cu vise de proiecte, expoziții, colaborări viitoare. ...și cu speranță că, poate, toate eforturile nu sunt inutile.

- Prof. univ. dr. George Volceanov, traducătorul volumului, participă la lansarea romanului *Pui de cotoroanță*, de Margaret Atwood

Editura Humanitas Fiction vă așteaptă miercuri, 17 ianuarie, ora 19.00 la Librăria Humanitas de la Cișmigiu (bl. Regina Elisabeta nr. 38) la lansarea *Pui de cotoroanță* de Margaret Atwood, al patrulea volum al Proiectului *Hogarth Shakespeare*, interpretarea în cheie modernă a *Furtunii* de William Shakespeare. Reluând temele piesei shakespeareiene despre răzbunare și o a doua sănăs în viață, marea scriitoare Margaret Atwood ne poartă într-o călătorie interactivă, dominată de iluzii, plină de surpirse și miracole copileștișoare.

La eveniment vor vorbi prof. univ. dr. George Volceanov, traducătorul românului, și prof. univ. dr. Angelo Miteșevici, scriitor și critic literar. Invitatul special al evenimentului, actrița Oana Pellea, va cînt un fragment din roman. Denisa Comănescu, director general Humanitas Fiction, va fi moderatorul întâlnirii.

Partener al evenimentului: British Council Romania.

Accesul este gratuit în baza unei rezervări prealabile prin eventbook.

Fiecare curs la Facultatea de Psihologie și Științele Educației București din cadrul Universității Spiru Haret vine cu ceva nou. Marti, 9 ianuarie, la cursul de *Psihologia educației*, prof. univ. dr. Laura Goran l-a avut ca invitat special pe distinsul prof. univ. dr. Jenica Drăgan, un om de înaltă jumătate academică, profesionist cu experiență bogată în criminologică și în lupta antidrog.

România în patul lui Procust

Mioara VERGU-IORDACHE

Multe dintre programele – inițiate, în desfășurare sau finalizate – din România sunt calchiile după programe străine. În principiu, eu nu am nimic împotriva lucrurilor bune venite de oriunde. Cu condiția ca ele să fie adaptate ființei noastre, să ţină seamă de contextul social-economic, de capacitatea intelectuală și forța noastră finanțiară. Numai că factorii de decizie din țara noastră acționează ca soliști unei orchestre care își cântă, fiecare în parte, partitura, fără să ţină seamă de ceilalți, fără să ţină seamă de dirijor. Dar există un dirijor? Din păcate, individualismul, egocentrismul, interesul personal și de grup, permanenta competiție electorală demagogică ne împiedică să vedem interesul național.

În fiecare zi, aproape, primim lecții, ni se fac demonstrații despre primatul propriilor interese ale țărilor avansate din punct de vedere economic, al nivelului de trai. Noi manifestăm un pronunțat spirit autocratic distructiv față de propriile interese și-n loc să ne vedem de parcursul nostru, de evoluția noastră, ne ențuasiștem tembel la orice vorbă bună, de circumstanță uneori, rostind de înalțate Porti.

România se „culcă” în *patul lui Procust*, asternut de organisme internaționale. N-arevoie să se întindă mai mult. Dar nu din vina acestora. Noi suntem vinovați că încă nu stim să ne „tăplim” propriul pat, iar dacă „fărăguim-de-a-gata”, nu putem decât să acceptăm ceea ce ne se oferă! Atitudinea păgubitoasă, nefuncțională. Suntem la originea cauzelor și suportăm efectele. De sus până jos. Începând cu copiii noștri cărora școală le pretind să socotească cu numere de ordinul trifilioanelor. Să, poate mă însel, sunt pregătiți să socotească la ce distanță de țările dezvoltate ne vom situa dacă vom continua să copiem fără discernământ, ignorând realitatea românească, erodând mândria de a fi român.

Zic „mândria de a fi român” și unii se vor grăbi să mă catalogheze. Foarte bine. Eu insist că membrii societăților dezvoltate sunt mândri că aparțin, sunt mândri că au o anumită naționalitate și se străduiesc să nu o facă de răs. De fapt, și noi dorim să fim mândri. Dar nu știm, nu putem, ne e lege să acționăm pentru a fi mândri. Ne „culcusem” în postura de victimă, de eroi secundari. Refuzăm, pentru că nu ne asumăm responsabilitatea, roluri principale. E mai comod să „ne rădem” de noi însine, să arătăm cu degetul, să ne plângem soarta. Suntem exemplificarea perfectă a zicerii „Dumnezeu îți dă, dar nu-ți bag și-n traistă!” Nimic nu te lipșește, și ne lipșește totul. Nu contează că pierdem timp, că toți suntem păgubăși. Important este că avem pe cine să punem la stâlp în infamie, că avem cu ce să ne ocupăm timpul, pe cine să dăm vină. Oazele de normal, bine și frumos, inițiativele benefice sunt potopite de anomal, râu și urât... Ne chiricim în *patul lui Procust* și suntem mereu obosiți.

UNIVERSITARIA

ABC
ASOCIAȚIA BUCUREȘTIUL CREATIV

CREATIVE BUCHAREST CLUSTER

– eveniment destinat sectorului industriilor creative – 17 ianuarie 2018, București

Antreprenoriatul în industrii creative reprezintă un domeniu nou, dar cu potențial uriaș, de vreme ce piața industriilor culturale și creative și în continuu dezvoltare în Europa și în România produsele creative fac parte din realitatea noastră, fie că e vorba de dezvoltare urbană, relaxare, educație sau soft-uri care ne ușurează viața de zi cu zi. Antreprenorii din acest domeniu pot valorifica oportunitățile unui domeniu economic emergent, atât timp cât au la îndemnătoare „arme” potrivite.

Rolul industriilor creative în dezvoltarea comunității este de a organiza un cadru adecvat dialogului și cooperării între oamenii de decizie, reprezentanții firmelor și organizațiilor care activează în sectorul industriilor creative alături de creatorii și antreprenorii individuali, astfel încât aceștia să se poată cunoaște, să se autopromoveze și să fie capabili să realizeze proiecte comune și să acționeze împreună, eficient, ca grup de lobby față de autoritățile locale.

Un rol important în dezvoltarea orașului poate avea clusterul ca formă de asociere strategică a actorilor din domeniul industriilor creative care poate actiona ca un instrument de regenerare a orașului.

Inițiativa centrului *USH Pro Business* de a dezvolta un cluster în domeniul industriilor creative vine ca urmare a identificării acestei nevoi de a societate, interconectivitate și consolidare a unor concentrări geografice de instituții și companii din domeniul industriilor creative în București.

Vom discuta despre:

- Constituirea clusterului Creative Bucharest Cluster
- Rolul Centrelor de Transfer Tehnologic în industriile creative
- Dezbatere și aproape statut de înființare Creative Bucharest Cluster și protocol colaborator cluster
- Perspectivele industriilor creative în București

Evenimentul se adresează:

- Reprezentanților din sectoarele creative - audio - vizual și media, publicitate, arhitectură
- Reprezentanților din sectoarele culturale: arte vizuale, carte și presă, artele spectacolului
- Antreprenorilor din sectoare transversale – cercetare, IT
- Reprezentanților mediului public, ONG-uri

Vor vorbi:

- Ionel Udrescu – președinte Asociația București Creativ
- Daniel Coșință – președinte Clustero
- Prof. univ. dr. Dumitru Miron – Academia de Studii Economice
- Moderator: Costin Lianu, director general *USH Pro Business*

Unde? Când?

- Evenimentul va avea loc la sediul *USH Pro Business*, str. Nicolae Iorga nr. 34 (fosta Ambasadă a Canadei, zona Piața Romană)
- 17 ianuarie 2018, ora 10.00

Pentru informații suplimentare accesați www.ushprobusiness.ro

Întâlnire internă a echipei manageriale a clusterului Bio Concept Valea Prahovei

USH Pro Business Evenimente, Comunicare și Internazionalizare
• Str. Nicolae Iorga nr 34-36, București, sector 1 • Tel: +40 216 500 014 • E-mail: office@ushprobusiness.ro
• www.ushprobusiness.ro

La data de 5 ianuarie 2018 s-a desfășurat la sediul Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova o întâlnire a clusterului Bio Concept Valea Prahovei, prilej cu care s-au analizat modalități prin care clusterul poate deveni mai activ în cursul anului 2018.

În cadrul întâlnirii s-a stabilit ca la data de 26 ianuarie 2018 să se organizeze adunarea generală a membrilor clusterului cu invitare de noi membri din domeniul bioeconomiei.

De asemenea, au fost convenite modalități de creștere a vizibilității clusterului prin crearea unei pagini web și prezentarea ofertei clusterului pe aceasta.

EDUCAȚIE FINANCIARĂ

Trei proiecte legislative care ar putea schimba fața leasingului, creditului de consum și piața recuperatorilor de creație

Principalele modificări propuse de noua lege a leasingului promovată de senatorul Daniel Cătălin Zamfir vizează în primul rând modificarea caracterului contractual de credit. Prin noua lege, contractual de credit urmărește să pierde titlul executoriu pe care îl definește la ora actuală, iar finanțatorul să fie obligat să meargă în instanță pentru a obține acest titlu. Alte două proiecte depuse de senatorul liberal vizează limitarea dobânzii la credite la un nivel de 2,62% în prezent și un preț maximal de recuperare a datorilor imprumutului de creație la maximum dublu prețului de achiziție al creației.

Operațiunea aceasta permite beneficiarului să prede bunul luat în leasing, în sprijnul autoturismului, după neînchiderea ratelor timp de două luni consecutive. Teoretic, cel puțin aşa susțin surse din mediu financiar, orice client al unui leasing financiar poate oricând să închidă mașina pe care și-o dorește, urmând ca atunci când nu îl mai convine această, din varii motive, să o restituie utilizatorului, fară plata unei rate reziduale sau a unor penalizări. Modalitatea de rambursare a bunului utilizat în leasing este stabilită prin modificarea articolului 15 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing și societățile de leasing, modificare deținută de Consiliul Legislativ. Practic, prin vecela lege, consumatorul era obligat să plătească toate sumele datorate, până la data restituiri în temeiul contractului de leasing (cea ce înseamnă teoretic și ratele viitoare ale contractului de leasing până la concurența valorii de plată stabilită prin contract, plus penalizările de întârziere).

Utilizatorii leasingului își vor putea căuta singuri cumpărători pentru bunurile pe care nu le mai pot achita?

Propunerea înaintată de senatorul liberal prevede ca „darea în plată” a obiectului contractual în leasing să se poată face după neplata a două rate consecutive ale contractualului de leasing calculate de la scadența prevăzută în contract. De asemenea, „Despăgubirile nu pot cuprinde decât daune moratorii și sume reprezentând actualizarea cu rata inflației a ratelor neacoperite până la data reziliierii contractualui și a luării în posesie a bunului”. Practic, utilizatorul din contractual de leasing își poate restituire bunul după două luni, iar restanțele către societatea de leasing

nu vor mai consta decât în cele două rate restante plus o sumă actualizată cu rata inflației care nu va putea depăși însă 50% din totalul ratelor restante. La ora actuală, clauzele multor contractele de leasing prevăd că utilizatorul este obligat să-l restituie bunului că și la plata unor despăgubiri echivalente în quantumul total al ratelor de leasing prevăzute în contract până la sfârșitul perioadei de leasing. „Legea leasingului” va mai întârzi pentru că avem acum foarte multe amendamente pe care le discutăm cu piață și care vor trebui reglementate”, declară Cătălin Zamfir. „Stabilirea titlului executoriu trebuie să se aplice și contractelor de credit de consum, pentru că foarte mulți consumatori se trezesc cu aceste credite predate direct

recuperatorilor de creație. În plus, analizăm acum posibilitatea de a introduce în acest proiect și posibilitatea ca utilizatorul contractual de leasing să își poată valorifica singur bunul pe care nu îl mai poate plăti, iar diferența în plus sau în minus dobândită de acesta să aparțină utilizatorului”, precizează senatorul.

Acest proiect de lege prevede „reglementarea segmentului de execuție silite și a pieței de leasing, prin reechilibrarea contractelor din acest domeniu”. Cătălin Zamfir a precizat că „această inițiativă, care este similară Legii dării în plată, urmărește să mai pună frâñă recuperatorilor și să recelibilem contractele de leasing. Pur și simplu dorim ca aceste contracte să nu mai fie tituri executorii, ci să se meargă în instanță pentru obținerea unui astfel de titlu. În același timp, contractele de leasing trebuie să fie reechilibrate, astfel încât să nu existe o poziție dominantă, ci una de echilibru între părți.”

Dobândă maximală la credite și recuperarea datorilor cu un cost minim

La ora actuală, se poartă discuții cu principalii jucători din piață pentru modificarea mai multor articole din vechea lege. În expunerea de motive, inițiatorii modificării legislative, în special a deposedărilor contractualului de leasing de caracterul de titlu executoriu și verificarea acestuia în instanță, invocă decizia Curții de Justiție Europeană în cauza Mohamed Aziz, care arată că Directiva

Au fost studenți haretici!

Ana Maria DRAGOMIR:

M-am înscris în anul 2014 visam să ajung un kinetoterapeut priceput să fiu de folos pacienților care au anumite nevoi. Bineînțele, în 2017, am obținut licență. Moment în care am realizat că am luat cea mai bună decizie din viața mea. Spun asta pentru că eu un job, o familie și își doresc o facultate...nu este usor, este foarte greu...dar nu uită nu este IMPOZIBIL. Pentru studenții ajutați de părinți și mai simplu pentru că în afară de a se duce la cursuri și învață nu au altă grija. Profesorii sunt extraordinari, înțelegeți îți oferă materiale că pentru încă 3 ani de facultate, masterat și doctorat. Dar să te fereasă Sfântul să nu řiti la examene, adică se pică fară milă. Totul depinde de tine...Nu vreau să speră pe nimeni, dar dacă nu înveți nu ieși niciun examen. Nopții pierdute la rad, stres la maxim, dar în același timp, și dorința de a termina ce am început. Mulțumesc tuturor profesorilor pentru formarea mea profesională! Mă declar învingătoare și mândră că am absolvit această facultate! La o săptămână după susținerea licenței am fost admisă pentru ocuparea unui loc de muncă! Așa că, nu uită: „Profesorii vă deschid ușile, dar voi trebui să intră singuri!”.

Vlad PADINA:

M-am înscris în ciclul de licență în anul 2011 și am absolvit în 2014.

O să recunosc că inițial am fost ușor reticent. Doar comentau unul, altul...

Să povestesc ce s-a întâmplat de-a lungul celor 3 ani de studiu, și să vedem că de motivată era refacerea: - cadrul profesional este excelent, oameni care chiar își dau silință ca studenții să știe ce fac și să poată ajuta oamenii;

- integritate totală și o înaltă calitate umană: notele se dau pe merit. Nu contează că profesorul îți zâmbea în timpul anului, sau că ai reușit cumva să îți creezi o imagine neplăcută: la examen nota reflectă ce și știi!

- faimoasele teste grilă: 5 teste în 3 ani, la care a picat multă lume. Și, în plus, ca să poți susține examenul, trebuie întâi trecut de un examen practic. He, he!

De asemenea, facultatea pune la dispoziția studenților materialul de studiu pentru fiecare materie.

O să menționez că am absolvit și o facultate de stat, cea de Construcții Civile din cadrul Universității Tehnice de Construcții din București (o facultate deosebită, de asemenea, cu un cadrul profesional deosebit, de care mă leagă multă amintire), deci dacă laud specializarea Kinetoterapie din cadrul Universității Spiru Haret, nu o fac geaba. Pentru că, chiar și cu asta termen de comparație, tot nu am nimic să îl reproșez.

Sunt mândru că am absolvit această facultate, și o recomand cu căldură oricui dorește să își facă un viitor din profesia de kinetoterapeut.

Trei proiecte legislative care ar putea schimba

fața leasingului, creditului de consum și piața recuperatorilor de creație

93/1993 a CEE privind clauzele abuzive încheiate cu consumatorii impun necesitatea verificării chiar și din oficiu a caracterului abuziv al acestor clauze contractuale.

Celelalte două proiecte depuse în Parlament de senator limită Dobândă penalizatoare a IFN-urilor și bâncilor comerciale ca să nu se mai ajungă la „simile aberante pe care le au de plată, în final, imprimatură” și dă posibilitatea celor care au fost executuați să poată răscumpăra creația de la recuperator, platind dublu sumei cu care acesta a fost achiziționată de colectoare de creație”, a explicit Zamfir. Formula dobânzii limită cerută de proiectul legislativ se bazează pe oordonanță mai veche, datează de Mugur Isărescu pe vremea când era prim ministru în 2000, și se compune din două legale, care la ora actuală este dobândă de politică monetară, de 1,75% plus 50% din nivelul acesteia, în total un nivel de 2,62% pe an.

Senаторul Zamfir a inițiat și promovat Legea dării în plată, care prevede stingerea datoriei odată cu cedarea către bancă a imobilelor pușe garantie în contractele de credit. Curtea Constituțională a pronunțat în cazul Legii dării în plată, hotărând că aceste contracte trebuie reechilibrate în acord cu realitatea actuală. În cazul în care instituțiile de credit refuză renegocierea, contractele de credit vor merge în instanță, unde vor fi reconstruite de către judecător, după ce va fi probată imprevedința, după cum a decis Curtea Constituțională.

Gabriela TINTEANU

ISSN 1221-4019
ISSN 1841-4265 (online)

www.opiniationala.ro
www.facebook.com/opiniationala

ISO 9001 certificat nr. 639C

REDACTIA:
Mioara Vergu-Iordache, Gabriela Moldoveanu

Mihaiță Enache (fotoporter),
Vasiliechia Dinu, Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP).

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației „Opinia Natională”. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NATIONALĂ
este editată de

FUNDATIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDATAIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Solicitate de abonamente,
cu plată prin mandat
postal sau dispozitiv
de plată, se pot adresa
serviciului de difuzare,
Strada Fabricii nr. 46 G,
sectorul 6, București.
Telefon 021.316.97.88/
int.108.

Profesorul haretist. Profesionalism. Implicare. Performanță

Conferențiar univ. dr. Denisa DRĂGUȘIN, Facultatea de Litere:

*Consider că mă pliez foarte bine pe necesitățile studenților din ziua de astăzi.
Din moment ce am rămas în România, aici îmi place să predau*

Spuneți-ne câteva cuvinte despre omul Denisa Drăgușin.

Sunt un om modest, cu o seriozitate nu prea mare, în spiritul lui Oscar Wilde, în sensul că nu mă iau în serios, pentru că aşa cum se spune: seriozitatea foarte mare e a celor cu o inteligență medie. Pot spune, totodată, că sunt tipul omului bunici, sociabil și muncitor. Sunt pasionațiu de profesie, pentru că am ales să o practic, de fetele mele și de arta culinară.

De ce ati optat pentru o carieră lingvistică?

Carierea lingvistică nu a venit din prima. Am avut un parcurs educational și profesional atipic. Am terminat un liceu cu profil real, matematică-fizică, și m-am pregătit intens pentru admisiunea la Facultatea de Medicină, însă, din nefericire, desii am dat doi ani la rând, am picat acest examen și, aşa cum se spune: dacă te naști cu slabiciunea de a cădea, trebuie să te naști și cu puterea de a te ridica. Am ales să dău admisiune la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine din București, la engleză-rusă, pentru că acestea erau cele două limbi străine pe care eu le-am făcut în generală și în liceu, dar și pentru că exista o pasiune și pentru această ramură. Fără a vrea să sună a falsă modestie, am reușit să intru la facultatea prima, în condiție de care, în același perioadă, concurenția era foarte mare, fiind căte opt candidați pe loc. Probabil că aici a trebuit să intru și nu regrec nicio secundă. După terminarea facultății, am ales să rămân pe lingvistică, pentru că mi se pare că lingvistica este cea care poate să explice orice, în sensul că orice analiză literară se bazează pe fapte de limbă, sensul unui mesaj este decriptat prin fapte de limbă, deci lingvistica și un cod cu care poți să descrezi mesajele care îți se transmit, pe care le citești, pe care le vezi la orice pas. Lingvistica îmi oferă structură, organizare, principii pe care le aplic în activitățile mele de zi zi.

Totuși, nu regretăți că nu ati mers spre calea medicinii!

Într-o oarecare măsură, regret, însă mi-am știoato astăzi acest lucru, că nu am apropiat foarte mult de tot ceea ce înseamnă cursul medical, și am avut un parcurs de cercetare destul de coerent: de la lucrarea mea de diplomă, care se intituluă „A Genre Approach to Medical Discourse”, o cercetare a tipurilor de gen întâlnite în discursul medical, la lucrarea de disertație de masterat: „A Model of Course-Design for Teaching Medical Discourse”, la ieza de doctorat „Metafore dominante în discursul științific medical”, prin urmare, nu m-am îndepărtat de acest domeniu, pentru că mi-a fost extrem de drag.

Algează studierii limbilor străine a fost a dumneavoastră sau a părintilor?

Părinții mi-au dat libertatea deplină să-mi urmeză parcursul, deci mi se datorăză mie propensiunea pentru medicină și, ulterior, pentru limbile străine. Îmi amintesc că, la un moment dat, în liceu, am dat peste un citat care m-a fascinat, era vorba de un citat al lui Carol al V-lea, împăratul Imperiului Romano-German, care spunea că engleza se vorbește cu prietenii, franceza cu sexul frumos, italiana cu Dumnezeu, germana cu dusmanii și rusă cu toate aceste categorii. Mi s-a părut extrem de pertinent și realist acest citat, drept pentru care am ales capul și finalul de listă: engleza și rusă.

Care este cea mai dragă amintire din copilarie?

Cea mai dragă amintire din copilarie este una generică, modul în care îmi petrecem integral vacanțele la bunica, la tată. Am fost învățată de mică cu munca brăță, ceea ce mă ajută foarte mult și la momentul actual. Făc o paranteză pentru a vorbi despre generația din prezent. Majoritatea sunt copii de afara, urbanizați. Din punctul meu de vedere, privesc atâtă provocările de zi cu zi dacă este trecut prin ceea ce numim „crescut la fară”, cu animalul, la cules de porumb, la cules de struguri etc. Îmi amintesc cu foarte mare drag vacanțele petrecute la bunica, chiar dacă erau cumva pline și de muncă. La vârstă aceea nu te simțeai neapărat bine dacă depuneai efort fizic, dar acest lucru s-a estompat în timp. Am rămas cu amintirile legate de soția extrem de căldă, miroslor de gogosi făcute din spuma strugurilor fermentați și starea aia de bine, de căldură, de intimitate, de siguranță până la urmă.

Povestiti-ne o amintire ce v-a rămas întărită din perioada studenției.

Am fost un student extrem de conștiincios; în afară de mers la cursuri și seminarii, nu am prea stat din anii de studenție, dar am căteva amintiri

extrem de drăgi. Eram la curs cu doamna profesor Alexandra Cornilescu, mare lingvistă, iar dumneaei încerca să ne explice cum morfemul „boy”, adică băiat, denumează un set de expresii și acțiuni, ne uitam una la alta și chiceoteam că nu înțelegem ce înseamnă boy, dar fiind faptul că făceam o facultate unde fetele erau majoritate, sănătatea erau rara avis, iar acelor erau destul de placizi. O altă amintire pe care o păstrează cu drag este de la un seminar cu domnul profesor Preda, marele anglist. Îmi amintesc că a venit la seminarul de literatură pentru care avusem ceva de pregătit. A intrat în sală, s-a așezat la catedră și ne-a pus o întrebare. Noi, din nefericire, nu ne pregăteam cu seamă de săptămâna trecută și ne-am amintit cum trebuie, drept pentru care nu spuneam niciun nume. Domnul profesor Preda a stat și ne-a privit cu foarte multă răbdare până la sfârșitul orei. Nu a scos niciun cuvânt, nu ne-a dat niciun fel de ajutor, ne-a lăsat în linisteoastră până când s-a terminat ora. Am învățat că în calitate de student trebuie să îți cunoști interesul; studenția, dincolo de lucrurile pe care trebuie să le faci în activitatea socială, să te distrezi, să te plimbi, să te deschizi lumii, înseamnă să îți asumi și responsabilitatea studiului în sine, trebuie să te pregătești să îți formezi părere care să fie confirmate sau infirmate, astfel încât să îți poți extinge un feedback de acolo. Ca viitor profesor, m-am învățat să fiu răbdătoare și să îți dau studentului timp să găndească. Sigur, nu am ajuns la performanța de a-mi lăsa studenții să se găndească o oră la răspunsul unei întrebări; pot să spun că nici nu consider că este pedagogic să îndrăbdă la astfel de limite extreme. În lucrul cu studentul, însă, trebuie să ai răbdare.

Ați avut un mentor pe perioada facultății?

Da, am avut un mentor, pe doamna profesor Dominica Șerban, pe care am să urmărez-o la Universitatea Spiru Haret, pentru că, după ce am absolvit Facultatea de Limbi și Literaturi Străine la Universitatea din București, am rămas acolo preparator colabroator, însă ulterior am venit acolo, datorită dumnelei. Aș vrea să menționez că ceea ce m-a determinat să devin profesor, însă, nu au fost cadrele didactice pe care le-am primit ca mentor, dimpotrivă, opusul acestora, acei profesori pe care i-am avut de-a lungul anilor, cărora, din punctul meu de vedere, le repugna ideea de predare, de profesorat, de profesie de profesor, nu știau să fie profesori, poate nici nu doreau să fie profesori, ceea ce m-a frustrat extrem de tare și m-a făcut să îmi doresc să reduc numărul acestor profesori nepăsători, dezinteresați, nepasionați de această meserie superbă. Nu modelele m-au determinat să devin profesor, ci exemplele negative.

Care este principala lecție pe care ati învățați-o de-a lungul anilor de profesorat?

Să te aștepță să nepreveză în momentul în care intră în clasă. Deși poți să intri cu idei preconcepute, cu prejudecăți față de perechile de ochi pe care le ai în față și care te privesc, fiecare cu alte percepții și alt background, întotdeauna ajungi la concluzia că nu e chiar așa, că sunt altfel de cum te aștepțai să fie. Cred că asta este lecția cea mai importantă pe care am învățat-o și care m-a ajutat cel mai mult. Experiența mea cu studenții este o interacțiune lesnicioasă, în sensul că vreau să cred că sunt un cadru didactic prietenos, deschis, uneori chiar trec de niște bariere virtuale fără a duce lucrurile la extrem, desigur. Intru pe un rățâm extrem de prietenos și de deschis, ceea ce mi se pare firesc.

Aveți cazuri de absolvenți care s-au facut remarcăți în domeniul lor de activitate?

Da. Am studenți care au terminat la noi, la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine/Facultatea de Littere, care au rezultate foarte bune, sunt profesori care predau la licee cu renume din București, precum Sava, Iulia Haider. Absolvenții noștri nu au ales însă doar profesoratul; sunt buni traducători, lucrează în televiziune, un exemplu care îmi vine acum în minte este Bogdan Stănescu, care face emisii foarte bune la TVR. Absolvenții Facultății de Littere se descurcă cu succese la locurile lor de muncă, ducând mai departe cu mândrie numele Universității Spiru Haret. Păstrează legătura cu absolvenții, care mă contactează ori de căte ori au nevoie de un sfat, de o recomandare, sau pur și simplu pentru că-mi transmite felicitări de sărbători.

Există diferențe majore între generația dumneavoastră și generația actuală a studenților?

Am fir orbi sau ipocrisi să spunem că nu există diferențe, sociale, informatici extrem de

pregnante. Îmi amintesc că aveam acces la internet prin intermediul acestor internet cafe-uri care tocmai se deschise în după Revoluție; noi nu eram la fel de expuși la motoare de căutare, la baze de date, la tot ce înseamnă informatizare și tehnologie modernă, așa cum sunt studenții din ziua de astăzi. Vă dau un exemplu: pentru a face un referat, nu aveam altă cale decât să stau în biblioteca; să acesez la bibliotecă virtuală. N-ăs spune nici că admîn genul acesta de căutare, nici că îl incriminez, pur și simplu, îl înțeleg. Pot să fiu mai de modă veche, dar până la urmă tot lucruul cu carteau în fată și cu miroslul hărție îmi sunt aproape, însă sunt dependentă și de această tehnologie pe care o practic și o înțeleg.

Cum explicăți greșelile tot mai frecvente din limba română și cum vedeti evoluția acesteia?

Incep prin a spune că nu văd bine această evoluție, adică cred că va fi o evoluție a involuției limbii române și mă tem că aceste greșeli, facute într-un număr din ceea ce mai mare, vor ajunge la un moment dat dogmă, așa cum Academia Română a mai imbrățișat ca abordare și alte caziuri până acum. De ce se întâmplă aceste greșeli? Cauzele sunt multiple. Din păcate, e un cerc vicious: pe de o parte, profesorul care intră la clasă este foarte posibil să vină cu competențe minime, lipsă de motivație financiară, de statut social, profesională, este mai mare decât pasiunea, și aunci, în loc să își compenseze această competență precară, cu care intră la clasă, printre un efort suplimentar, rămâne la același nivel, iar această indiferență se va reflecta în cunoștințele transmise elevului. Deci, avem această atitudine din spatele catedrei și, pe de altă parte, avem baricada din fața catedrei: elevul, care este tentat de tot ce înseamnă informație online, informație a cărei prezentare este captivantă, interesantă, nu plăcătoare, cum se întâmplă de cele mai multe ori la școală, care este sufocată de o curriculă extreム de încărcată, de teme de casă pe care, din păcate, profesorul le dă din rațiuni quantitative, nu qualitative etc. Iată că și a căză generatoare de greșeli, greșeli pe care le observăm zilnic.

Predați limba engleză. A devenit această limbă un must-have la angajare?

Este mai mult decât un must-have limba engleză. Dacă și sună cinstiță, cred că nici nu se mai consideră limbă străină în primul rând. În ziua de astăzi, în majoritatea cazurilor, limba engleză este din oficiu, trebuie să știi by default; este limbă străină pe care le cunoști aduc un plus.

Va exista o schimbare, adică să nu mai fie prioritară după Brexit?

Limba engleză este dincolo de Brexit, este dincolo de cadrul european. Franceza sigur că este o limbă extrem de importantă, amprenată în contextul actual, este foarte probabil să ia amplioare, dar rămână la opinia că nu va detrona limba engleză din contextul social și politic.

Impărtășii-ne căteva secrete pentru a învăța limba engleză.

Expunere că mai largă, că mai constantă, pe diferite căi: ascultați muzică, vizionați filme, dar fără subtitrare în limba română, cel mult subtitrare în limba engleză, citiți reviste, având în vedere că se găsesc foarte multe în versiunea online, pe orice domeniu, și, desigur, creați, caiete, dicționare și o carte de gramatică în brațe. Formația mea de lingvist sintactică m obligează să spun că nu este suficient să ajungi să ai un vocabular extrem de larg, extrem de bogat. Degeaba și în dicționarele limbii engleză, dacă nu ai o struktură și nu știi să pui cuvintele în relație unele cu altele. Trebuie să te expui limbii naturale, limbii vorbite actuale, și asta poate să faci dacăndu-te pe tot ce înseamnă media de astăzi.

Sunteți trainer pentru examinări în vederea obținerii certificatului de competențe în limba engleză în cadrul Centrului de Limbi străine al Universității Spiru Haret. Există interes în rândul tinerilor pentru obținerea certificatului?

Există interes pentru obținerea certificatului ECL, care este un pasaport relativ recent introdus în astfel de testări pe diferențe niveluri: de la începător la avansat. Interesul este că atât mai mare cu cât acest certificat ECL poate echivala probe de competențe lingvistice la bacalaureat și atunci desigur că tărghează nișă de elevi de liceu, însă am avut și candidați adulți cărora le-trebuia acest certificat pentru avansarea în carieră sau pentru a profesa în străinătate.

De unde ati luat „microbul” pentru această limbă?

Mamei îi datorez totul, absolut totul, este stârșa mea. Ea a fost o excelentă profesoră de limbă română și fără să vrea, fără să-mi impună, m-a contagiat cu simbol limbii, în general. Prietenă de-o viață a mamei a fost profesoră de limba engleză și de fiecare dată când ne întâlneam îmi „aruncă” cuvinte în limba engleză, ceea ce mi-a stârnit curiozitatea, așa am început de mică să prinđ drag. Pot spune că bazele solide ale limbii engleze de la ea le am și îi voi fi mereu recunoștoare.

Ati participat la diverse conferințe și cursuri de formare profesională în străinătate. Unde vă plăcea să profesați?

Aici. Consider că mă pliez foarte bine pe necesitățile studenților din ziua de astăzi. Sigur că tentația de a spune că mi-ar plăcea să predau la Oxford, de exemplu, este foarte mare, dar sună a snobism academic. Din moment ce am rămas aici, aici îmi place să predau. Cred în această universitate, în această facultate, în care am investit pasiune, efort, responsabilitate și disciplină.

Ce orase v-a plăcut îndeosebi?

Pe primul loc în topul preferințelor se situează Moscova pentru curățenie; nu știu cum arată în prezent, însă în 1998, când am vizitat-o, era străzile, stațiile de metrou erau impăcatabile. Ne-am lăsat o zi pentru a vizita stațiile de metrou. La Moscova m-a surprins și eleganța de la zi cu zi a doamnelor, sunt cochetă.

Londra este tot pe primul loc, dar din alt punct de vedere. Pur și simplu am rătăcit pe străzi de dimineață până seara, fără să simt pic de oboselă, desii nu sunt săraci foarte curate, iar lumea este extrem de pestriță. Primul lucru pe care l-am sesizat când am ajuns în Trafalgar Square a fost că nu se vorba engleză în jurul meu, era un Turn Babel, dar aici să vezi, să simți.

Parisul și Viena sunt incluse de asemenea în topul orașelor favorite.

Ocupați funcția de redactor-suf. adjunct la publicația Analele Universității Spiru Haret, seria Filologie Limbi Străine. Vă răsuță să urmați meseria de jurnalist?

Din anumite puncte de vedere, nu, pentru că că este posibil, indiferent de democrație în care se spune că trăim, să nu fi lăsat să-ji practice meseria într-o deplină libertate de exprimare, adică să-ji fii totuși restricționat, să-ji se impună ce să scrii. Meseria de profesor îmi oferă libertatea de care am nevoie. Există însă și motive pentru care aș practica această meserie, pentru că este fascinant să aș contact cu diferite categorii sociale, este fascinant să îți construiesc un interviu, să-ți săraci de cunoștințe și să-ți provoace participantul la discuție, să scrii despre oameni, locuri, percepții, sentimente.

Sunteți jurnalist.

Pe cine v-ați dorit să interviezi?

Fără a vrea să pară un răspuns calculat sau să dea bine, aș dori să intervieze pe bâtrânică, pe care o văd aproape mereu la stația de metrou Universitate. Este curată, decentă, nu întinde mâna, nu cere, nu se vătăd, dar a elar ce așteptări are de la trecători. Pe ea a vrea să o intervieze, să-ă găsă povestea, să-ă stiu ce o face să fie acolo în unele dimineațe, smărăt, cu privirea în pământ, să-ă stiu ce o face să zâmbească, să vorbească frumos și să îmbrățișeze când fac un gest minuscul poate pentru necesitățile dumneaei.

Aveți vreun regret?

Toți avem regret, chiar dacă vrem sau nu să le conștiințizăm. Am regretat atât în plan profesional, și în plan personal, important este să știi ce să faci cu aceste regreturi, pentru că, dacă doar le fii acolo ca niște vârăpăi pe sufluri și nu încerci să-ți le ungi cu niște învățări, cu niște experiențe, cu niște decizii, sună inutil. Încerc să fac din regrete ceva util. În plan profesional, sigur că am încă regretul că nu am intrat la Facultatea de Medicină, însă am știut să fac ceva cu acest regret, astfel încât să nu mai rămasă o vârăpăi acută. Regrete profesionale pot să am după fiecare curs în care simt că nu sesizezacea scăpare în ochii studenților mei, de înțelegere, de entuziasm, de drag de disciplina respectivă, atunci am un regret, pentru că înseamnă că nu am știut să fac ceva în ziua respectivă.

Proiectul Profesorul haretist.

Profesionalism. Implicare. Performanță este realizat de Centrul de presă al USH – <http://presa.spiruharet.ro/>

UNIVERSITARIA

IMPLICATI!

Asociația „Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură” implementează începând cu data de 03 ianuarie 2018 proiectul **Antreprenori SMART – Tineri, Responsabili, Ambicioși, Motivați, de Succes** – cod SMIS: 104098.

Proiectul este cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman, Axa prioritară 3: Locuri de muncă pentru toți, Cod apel: POCU/82/3/7, Operațiunea: Creșterea ocupării prin susținerea întreprinderilor cu profil non-agricol din zona urbană.

Valoarea totală aprobată a proiectului este de 12,442,457,40 lei, echivalentă cu 100% din valoarea totală eligibile aprobată.

Obiectivul general al proiectului constă în susținerea antreprenoriatului și a ocupării pe cont propriu prin furnizarea de programe de formare profesională în vederea înființării de întreprinderi cu profil non-agricol în mediul urban și crearea de noi locuri de muncă, cu efecte pozitive pe termen lung în privința dezvoltării mediului antreprenorial din regiunea Sud Muntenia.

Obiectivele specifice ale proiectului vizează:

- Desvoltarea capacitatilor antreprenoriale pentru persoane fizice care intenționează să înființeze o afacere prin furnizarea de cursuri de formare profesională în domeniul competențelor antreprenoriale. În acest sens, proiectul își propune organizarea unui curs de competențe antreprenoriale pentru 350 de persoane, membri ai Grupului Tîntă (GT). Se prevede ca minimum 300 dintre aceste persoane să obțină certificat de absolvire recunoscut de ANC. În cadrul acestui curs, membrii GT vor fi instruiți în vederea întocmirii unui plan de afaceri și pentru gestionarea întreprinderilor nou înființate. Astfel, membrii GT se vor putea inscrie la Competiția de Planuri de afaceri ce vor fi evaluate și selectate în vederea finanțării.

- Sprinținarea înființării și dezvoltării de noi firme cu profil non-agricol din mediul urban și a creării de noi locuri de muncă. Proiectul își propune selecția unui număr de 42 de planuri de afaceri în cadrul unei competiții la care se vor inscrie absolvenții cursului de competențe antreprenoriale (38 de planuri selectate), dar și persoane din publicul larg (4 planuri selectate). Pentru cele 42 de planuri de afaceri selectate se vor acorda subvenții în sumă de până la 40.000 de euro, în două

tranche, tranșă a doua fiind condiționată de îndeplinirea criteriilor de performanță. Fiecare din cele 42 de firme nou înființate trebuie să creeze minimum 2 locuri de muncă, respectiv minimum 84 de noi locuri de muncă pe care să le susțină minimum 6 luni după terminarea sprinjului (formare, mentorat, finanțare etc).

• Sustinerea și promovarea întreprinderilor înființate prin mecanisme inovațioare, încurajarea creării de parteneriate. Prin crearea unui portal se va încuraja promovarea produselor și experiențelor firmelor nou înființate precum și crearea de parteneriate între ele. Vor fi organizate în cadrul proiectului evenimente care să faciliteze schimbul de experiență și promovarea firmelor. Se va efectua o analiză și se va realiza un studiu privind impactul programelor de sprijinire a antreprenoriatului asupra mediului de afaceri în regiunea Sud Muntenia.

Grupul Tîntă va fi format din persoane care îndeplinește cumulativ următoarele condiții de eligibilitate:

1. Persoane cu vârstă 18-64 ani, din care:

- Someri sau
- Persoane inactive (de ex. studenți, persoane casnice etc.) sau
- Persoane care au un loc de muncă și înființează o afacere în scopul creării de noi locuri de muncă, inclusiv persoane care desfășoară o activitate independentă (persoane fizice autorizate, titulari ai întreprinderilor individuale și membrii întreprinderilor familiale) sau
- Pensionari care pot face parte din grupul tîntă al prezentului apel în măsură în care pot fi încadrați într-o din categoriile de grup tîntă eligibile pentru acest apel.

- 2. Persoane cu reședință sau domiciliu în mediul rural sau urban din Regiunea Sud Muntenia (Arges, Dâmbovița, Prahova, Teleorman, Giurgiu, Călărași, Ialomița);
- 3. Persoane care doresc să inițieze o activitate non-agricolă de tip „Start-up” în mediul urban din regiunea Sud Muntenia;
- 4. Persoane care au finalizat studiile medii cu diploma de Bacalaureat.

Aria de implementare a proiectului este REGIUNEA DE DEZVOLTARE SUD MUNTEANIA, respectiv, județele: ARGES, DÂMBOVIȚA, CĂLĂRAȘI, GIURGIU, IALOMIȚA, PRAHOVA și TELEORMAN.

Manager Project: Marin CRUCERU • Telefon: 0213122301 • E-mail: officeantrenorisart@gmail.com • https://www.facebook.com/antrenorisart • https://www.linkedin.com/company/antrenori-smart/ • http://antrenorisart.ro/

INVESTIM ÎN DEZVOLTARE DURABILĂ

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Apelul POCU/73/6/6 Profesori motivați în școli defavorizate

În cadrul apelului POCU/73/6/6 – Profesori motivați în școli defavorizate, Universității Spiru Haret prin Asociația „Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură” i-au fost aprobată spre finanțare patru proiecte:

- DidactForm – Cadre DIDACTice FORMate pentru educație inclusivă de calitate, ID 106758, depus în parteneriat cu Inspectoratele Școlare Județene Brăila și Vaslui;

- ProForm – PROFesionalizarea cadrelor didactice prin FORMare continuă, ID 108182, depus în parteneriat cu Inspectoratele Școlare Județene Botoșani și Giurgiu;
- QualForm – Asigurarea CALității educației prin FORMare profesională continuă, ID 107134, depus în parteneriat cu Inspectoratele Școlare Județene Dolj și Gorj;
- EduForm – EDUcație inclusivă de calitate prin FORMare profesională continuă, ID 106757, depus în parteneriat cu Inspectoratele Școlare Județene Mehedinți și Caraș-Severin.

Proiectele vizează dezvoltarea competențelor profesionale și transversale ale personalului didactic și managerilor școlari la nivelul județelor implicate în proiecte, creșterea motivării și a stabilității pe post a acestora, în vederea asigurării imbuñătățirii calității educației, a accesului echitabil la educație, a prevenirii și reducerii fenomenului de părăsire timpurie a școlii.

Cadre didactice ale Facultății de Științe Economice București vor participa la implementarea tuturor proiectelor, în calitate de manageri și experți.

CUNOAȘTE-ȚI PROFESORII!

Colegiul universitar Spiru Haret – domeniul Sanitar îi prezintă pe medicii și cadrele care pregătesc noua generație de asistenți medicali generaliști și asistenți de balneofiziokineteroterapie și recuperare.

Pe lângă sarcinile de laborator, o altă parte esențială a pregătirii acestia este reprezentată activitatea științifică, în spate: cursuri, cercetare și articole pentru congrese și conferințe locale și naționale.

• Elena Iuliana STĂNUCA este tecnician CT/IRM / asistent medical principal radiologie-imagingistica la Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii Grigore Alexandrescu din București și cadru didactic în cadrul Colegiului Universitar Spiru Haret – Domeniul Sanitar.

Prințe sarcinile sale ca tecnician CT/IRM / asistent medical se numără efectuarea de radiografii, urografii, cistografii, examinările tractului digestiv, efectuarea de tomografii, examinări IRM.

Elena Stănuca se dedică complet profesiei pe care a ales-o. Consideră că fără pasiune, dragoste și înțelegere pentru semeni, răbdare și promptitudine nu poți lucra în acest domeniu.

Cea mai mare realizare profesională pentru ea este „acel zâmbet pe care-l primești drept mulțumire.”

• Sandu Ionut BOGDAN este medic specialist chirurgie generală și cadru didactic în cadrul Colegiului Universitar Spiru Haret – Domeniul Sanitar.

Ca medic specialist de laborator, acesta se ocupă de efectuarea examenului biochimic al sângelui, al sucului gastric, de efectuarea diverselor tehnici de analiză a acizilor nucleici; în domeniul hematologiei, efectuează puncturi sanguine și de măduvă osoasă, examinează și interprează frotă de sânge periferic cu formula leucocitară, precum și frotă modular etc.

• Iuliana-Mihaela BUZATU este medic specialist laborator la o clinică din București și cadru didactic în cadrul Colegiului Universitar Spiru Haret – domeniul Sanitar.

Ca medic specialist de laborator, acesta se ocupă de efectuarea examenului biochimic al sângelui, al sucului gastric, de efectuarea diverselor tehnici de analiză a acizilor nucleici; în domeniul hematologiei, efectuează puncturi sanguine și de măduvă osoasă, examinează și interprează frotă de sânge periferic cu formula leucocitară, precum și frotă modular etc.

bolnavii și consemnează în foia de observație evoluția, explorările de laborator, alimentația și tratamentul corespunzător, face parte din echipa operatorie în intervențiile chirurgicale care se efectuează bolnavilor aflați sub îngrijirea lui, potrivit indicațiilor și programului stabilit de medicul șef de secție etc.

La Colegiul Universitar Spiru Haret va pregăti cursanții pentru a face față provocărilor pe partea de chirurgie generală.

Cursanții Colegiului Universitar Spiru Haret – specializarea Asistent Medical Generalist au organizat o acțiune caritabilă de Crăciun, pentru copiii din Centrul de Plasament Sf. Iosif București. O inițiativă frumoasă a dr. Adriana CĂLINA.

Nicoleta FILIP este medic specialist în Medicina de Urgență și cadru didactic în cadrul Colegiului Universitar Spiru Haret – Domeniul Sanitar.

Printre responsabilitățile sale ca medic specialist în Medicina de Urgență se numără acordarea primului ajutor și gestionarea traumeelor, inclusiv controlul sângerării, tratarea stârșilor de soc, tratarea hipotermiei și a accidentelor vasculare cerebrale cauzate de căldură/epuizare, tratarea arsurilor etc.

În luna ianuarie, noi reprezentări cu spectacolul *Lampio și grăuntele de lumină*, producție recentă prezentată de Teatrul *Stela Popescu*, au loc la Sala mică a Palatului Național al Copiilor. Acest spectacol încântător, care a generat entuziasmul celor mici la fiecare reprezentare a fost prezentat sămbătă, 13 ianuarie, la ora 11 (bilete pe www.bilet.ro) și va fi prezentat sămbătă, 27 ianuarie, tot la ora 11 (bilete pe www.mystage.ro).

Sunt așteptate familii cu copii, pentru că micii spectatori au toate sansetele să își găsească pe scenă un nou supererou, care reușește să-și atingă scopul prin cunoaștere și perseverență. Deviza sub care se petrec toate întâmplările povestiei: *Poți străluci doar atunci când faci ceea ce îți place cu adeverat!*

Lampio și grăuntele de lumină este o poveste delicată și plină de sensibilitate, o istorie originală, adaptată și dramatizată pentru copii, în regia lui Tony Adam, dramatizată de Victoria Pătrășcu și cu o scenografie semnată de Cristian Marin. Ișă din concursul cupolă de balet al Teatrului *Stela Popescu*, coordonat pentru acest proiect de cunoscutul coregraf Ioana Macarie.

Soldații. Poveste din Ferentari
-în competiția Bright Future
a Festivalului Internațional
de Film de la Rotterdam

Soldații. Poveste din Ferentari, debutul în lungmetraj al regizoarei Ivana Mladenovic, a fost selectat în competiția *Bright Future* a Festivalului Internațional de Film de la Rotterdam, care va avea loc în perioada 24 ianuarie - 4 februarie, informează un comunicat al producătorilor, HiFilm, Filmul, o coproducție România - Serbia, va concura cu 47 de pelicele din țări ca Statele Unite, Germania, Suedia și Franța pentru premiul în valoare de 10.000 de euro al secțiunii dedicate tinerilor cineastăi.

Lungmetrajul, adaptare liberă a romanului omonim scris de Adrian Schiop și apărut la editura *Polirom* în 2013, va fi lansat în cinematografe românești luna viitoare, pe 2 februarie.

Noul președinte al Academiei Române va fi ales pe 5 aprilie

Noul președinte al Academiei Române va fi ales de Adunarea Generală a acestui for în data de 5 aprilie, urmând ca pe 20 aprilie să fie desemnați vicepreședintii și secretarul general. După decesul lui Ionel Valentin Vlad, pe 24 decembrie 2017, prezidiul Academiei l-a ales, pe 5 ianuarie, pe Cristian Hera în funcția de președinte al acestui for, pe trei luni, până la organizarea de noi alegeri pentru conducerea instituției. Printre posibili candidați la funcția de președinte al Academiei Române se numără profesorul Ioan-Aurel Pop, rectorul Universității *Babeș-Bolyai*

De Ziua Culturii Naționale, la Opera Națională București

Premiul Național de Poezie Mihai Eminescu - Opera Omnia

Săptă poeți au fost nominalizați, dintr-un număr de 24 propuși de Fundația Culturală *Hyperion-C.B.*, pentru cea de a XXVII-a ediție a Premiului Național de Poezie *Mihai Eminescu - Opera Omnia* pe anul 2017. Între cei nominalizați se găsesc poeta Nora Iuga, în vîrstă de 87 de ani. El își alătură alți sase cunoscuți poeți români: Nichita Danilov, Ovidiu Genaru, Ioan

din Cluj-Napoca, acad. Bogdan Simionescu, actual vicepreședinte al Academiei, acad. Victor Voicu, în prezent secretar general al instituției, și acad. Viorel Barbu, fost președinte al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU).

Opera Națională București (ONB) a găzduit, pe 15 ianuarie, de Ziua Culturii Naționale, un concert ce a cuprins un repertoriu exclusiv românesc. Pe scenă au urcat: sopranele Irina Iordăchescu și Cristina Marta Sandu, mezzosopranele Maria Jinga și Sorana Negrea, tenorul Lucian Corchiș, baritonul Ștefan Ignat și Iordache Basalici și basiș Marius Boloș și Iustian Zetea, Corul Operei Naționale București, condus de Daniel Jinga, și corul *All's Choir*. Pianistii acompaniatori ai evenimentului au fost Lumină Berariu, Mădălina Florescu și Liana Mareș.

Moldovan, Aurel Pântea, Marta Petreu și Liviu Ioan Stoiciu. Gala de decernare a premiului a avut loc luni, 15 ianuarie, de la ora 17,00, în sala de spectacole a Casei de Cultură a Tineretului Botoșani.

- punți între trecut și prezent, punți între culturi

Miercuri, 17 ianuarie 2018, de la ora 19,00, va avea loc la Muzeul Național Ciotociano concertul-eveniment *Musical bridges - punți între trecut și prezent, punți între culturi*, susținut de pianista română Raluca Stîrbăt și violoncelistul austriac Rudolf Leopold, aflat sub semnul *Centenarului României* și al Zilei *Culturii Naționale*, sărbătorită în 15 ianuarie.

Beletristică și istorie la Trei în 2018

Pentru anul 2018 Grupul Editorial *Trei* își propune să le ofere cititorilor săi multe cărți scrise de autori consacrați, precum Liza Marklund, Camilla Lackberg, Yrsa Sigurdardotir, Arnaldur Indridason, dar să aducă în portofoliu și alți autori îndragiți

de publicul român, precum Joe Nesbo și Amelie Nothomb. Potrivit Editurii *Trei*, în colecția de *Istorie* va fi publicată carteza *Făuritorii de pace*, de Margaret MacMillan, un volum care prezintă Conferința de pace de la Paris, ce a început pe 18 ianuarie 1919, având drept obiectiv dezbaterea noii configurații politico-teritoriale și rezolvarea complicațiilor probleme economico-financiare de după Primul Război Mondial.

amplificând, cu ajutorul efectelor lui, paterea de expresie și tensiunile ivite din jocul zecilor de pensulați, care învăluie și mai mult în mister latura impenetrabilă a ființei", spune criticul de artă Ana Amelia Dinca. Pentru

Andrei Damo, chipul este un pretext de a jongla cu grafisme și culori, țesut pe o structură rațională a imaginii. Rețele complicate de linii realizează o corelație ingenioasă între planurile cromatiche, lăsând valorile picturalelor să concureze cu semne scrise, suprapuse, cu ecouri plastice în spațiul compozitional.

Andrei Damo s-a născut în București pe 17 februarie 1954, a terminat un liceu teoretic, iar din 1976 este membru al Asociației Artiștilor Plasticini București. (G.M.)

Invitații în lumea artelor plastice

Carnaval venetian sau dedublare umană?

Pictura lui Andrei Damo pornește de la o idee prestabilită, având punctul de plecare în literatură, în atitudinile ale personajelor contemporane sau în tradițiile unor culturi. Eminentamente umanistă și figurativă, cu aserjumi în zona abstractului, arta sa se bazează pe secretele desenului, din care nu lipsește cea de a patra dimensiune, timpul. Monumentalele scenografi și note barocizante caracterizează compozițiile de gen, naturile statice și portretele care, locuind spațiul fizic al tabloului, compun o lume secretă, plină de taine și labirinturi. Andrei Damo ne-a invitat la carnaval venetian, dar, mai ales, ne propune să observăm diversele măști ale acestuia și varietatele fățute ale omului, evocate prin intermediul portretului mascat, un reflex al dedublării ființei. Alături de aplicarea plată a culorii, pictorul utilizează și tușe ritmice, fragmentare, o conceșie în favoarea expresiei plastice descriptive, care nu este o atitudine nouă față de abordările de până acum. „Acest fel de a așeza materia cromatică pe pânză vine din preferința artistului pentru stilul abstract, utilizat uneori ca accesoriu în anumite detaliu,

Valori românești

Traian GROZĂVESCU

– Enrico Caruso al României, care a cântat pe mari scene ale lumii

Traian Grozăvescu este una dintre celebritățile României artistice interbelice, cu o carieră mondială, fiind comparat frecvent cu Enrico Caruso. A murit la 32 de ani, nemaiapucând să cânte pe scena celebrei *Metropolitan Opera* din New York.

Traian Grozăvescu s-a născut la Lugoj, în 21 noiembrie 1895. Tatăl său, nelipsit din corurile lugojene, obișnuia să-l aducă pe Traian la repetiții cu el, unde, odată ce l-a înținut pe maestrul Ion Vidu, acesta l-a introdus în corul său faimos, *corul lui Vidu*, ceea ce a reprezentat un modest al progresului exceptional al lui Traian Grozăvescu.

După ce s-a finalizat studiile gimnaziale și liceale în Lugoj, în anul 1914, s-a înscris la Facultatea de Drept și totodată, pentru a-și asculta chemearea, a urmat cursurile Academiei de Muzică din Budapestă, unde îl avea profesor pe marcele Schick.

Vocea deosebită i-a fost remarcată nu numai de familiile, dar și de prietenii, însă în scurt timp, o dată cu venirea războiului, Traian Grozăvescu a fost nevoit să plece pe front, ca ofițer de artilerie în armata austro-ungară, lăsând la o parte cariera muzicală. Pasiunea pentru muzică nu a inecat însă nicăi în acele vremuri tulburi, de unde a rămas faimoasa poveste când acesta, „într-un moment de liniste a tunurilor, a început să cânte *Ave Maria*, acolo pe frontal de luptă, unde orice speranță de viață se risipește. Gestul lui Grozăvescu i-a indușat atât de mult pe cei din jur, încât camarazii l-au răsplătit cu rotopede de aplauze, iar dinspre inamicu în răsunat puternic „*Vivat austriacii!*”. Un moment de glorie pentru Grozăvescu și un pas important în debutul carierei sale muzicale.

A debutat la Cluj, în 1919, după război, iar interpretarea sa a fost un succес. A devenit cap de afiș la Opera din Cluj și a cunoscut succes după succes. În 1923, a plecat la Viena și a căstigat un contract cu Opera de Stat din capitala Austriei. Talentul său extraordinar l-a făcut să fie apreciat de cei mai mari compozitori ai vremii, printre care și-au numărat Richard Strauss, Arturo Toscanini sau Pietro Mascagni, și să fie propulsat rapid pe mari scene ale lumii, astfel că în 10 iulie 1923 și-a făcut debutul pe scena *Volkssoper* din Viena. Era însoțit mereu de sora sa, Olga, și ea mare om de cultură.

Voca lui Grozăvescu a fost modelată în școală maestrului Steiner, cu un timbr extrem de variat în nuante sonore, cu o gamă largă de modulații vocale. Este angajat ca întâi solist la *Volkssoper* apoi la *Staatsoper* din Viena, unde va fi prim tenor. Este momentul culminant al carierei sale. Publicul vienez era obisnuit cu cele mai înalte standarde în muzica de operă, aşa că misiunea lui era extrem de dificilă. Cu toate acestea, ajunge artistul răsplătit al publicului, interpretând mai ales rolurile lui Mario Cavaradossi din *Tosca*, a ducelui din *Rigoletto*, a lui Rudolf din *Boema* sau al lui Canio din *Pagliaccio*.

Pe lângă marile opere europene de la Budapesta și Viena și cea din Berlin îl angajazează. Cântă și pe scenele operelor de la Praga, Brno, Salzburg sau Oslo. La fiecare reinaroare în România, pe pământurile natale, este aclamat de un public care vedea în el o elevă deosebită mândrie națională. Fiind un tenor dramatic prin excelență, abordează rolurile cele mai importante din opere faimoase. Căștagă stima unor muzicieni celebri, precum Richard Strauss, Arturo Toscanini, Pietro Mascagni, Franz Schalk.

Pe 14 februarie 1927 tenorul cântă pentru ultima dată pe scena operei din Viena, în *Rigoletto*. Era în relații tensionante cu conducerea operei vieneze și își propunea să treacă Oceanul și să cucerească publicul american. Urma să cânte peste o lună la *Metropolitan Opera* din New York.

S-a înălțat în plină forță la 32 de ani. Se pare că ceața finală cu soția sa a pornit de aici. Despre Nelly Kovacszky, soția cunoscută în parc de distractiții *Prater* din Viena, se spune că a fost de la începutul căsnicii ei soție geloasă, deranjată de statul de tenorul său și mai ales de femeile care roiau în jurul lui. În 1927, după ce a născut prematur un copil și a fost profund afectată de moartea acestuia, soția lui Grozăvescu a devenit și mai geloasă. L-a învinovătit pe tenor de pierderea copilului, a devenit din ce în ce mai posesivă. Pe fondul crizelor de gelozie ale soției, căsnicia tenorului era departe de a fi una fericită. În perioada dinaintea plecării în America îi spusă pătimășei sale soții că nu dorește ca ea să îl însoțească în turneul american. Drept urmare, Nelly a luat revolverul din dulap și l-a impușcat în ceară. Un singur glonț fatal. Toată drama se-a petrecut sub ochii îngroziti ai surorii tenorului, Olga, cu care cei doi locuiau. Data - 15 februarie 1927. Ultimul spectacol în care a apărut - rolul ducelui din *Rigoletto* de Verdi. A fost înmormânat la Lugoj, la 23 februarie.

„Traian Grozăvescu a fost una dintre mariile voci ale lumii. Era comparat cu Enrico Caruso și mulți spunea că va fi vocea care îl va urma lui Caruso. Lumea se înghesua să îl vadă la spectacole, iar biletele de vindele la prețuri mari. Sala era mereu plină, iar faima sa era mondială”, a spus Marian Doftorii, profesor de istorie.

Cristina MOLDOVEANU

MIRCEA
COŞEA

România în zodia Cocoșului de Foc.

Studii și eseuri economice

Editura Fundației *România de Mâine*, București, 2017

Adevăr și realism în analiza problemelor economice complexe

Este o mare bucurie pentru mine să văd un nou set de eseuri economice scrise cu măiestrie și competență. Utitințifică de Profesorul Mircea Coșea. Viața economică a României a continuat să fie sub lupa domniei sale, iar eseurile din ultima perioadă văd lumina tiparului într-un volum special. Prin această carte, profesorul Mircea Coșea păstrează un dublu caracter național al creației sale intelectuale. În primul rând are loc centrarea analizelor pe interesul României, chiar atunci când scrie despre evenimente internaționale. În al doilea rând, utilizăază preponderent studiile de caz din țara noastră. Cartea conține, atât câteva teme complexe, din care grupul cunoșătorilor au ocizia să-și îmbunătățească pregătirea, cât și probleme de actualitate explicate pe înțeleps celor interesați de mersul economiei.

Una dintre temele complexe este stadiul și evoluția viitoare a sănătății economice. Găsim în eseu *Un premiu și mai multe întrebări* explicări privind rolul Premiului Nobel în economie pentru orientarea cercetării economice viitoare, dar și contextul actual al dezvoltării euroaziene prin intermediul sănătății economice. În acest eseu mi-a plăcut referința la particularitățile comportamentului uman și ale acțiunii omului, ca și comparația utilă din punct de vedere al capacitatii de previziune dintr-o economie și meteorologie (pag. 107-108).

O altă problemă dificilă de abordat în afara manualelor de economie clasice, dar atâtăcă suces în eseu *De ce model economic are nevoie România?*, este cea referitoare la modelul economic. Găsim în prima parte o sinteză teoretică obligatorie privind problema modelului de dezvoltare, cu indicarea elementelor de conținut necesare (priorități, etapări, obiective, voință și decizie asumată politic). În final, găsim explicitată nevoia unui model național pentru România, așa cum de altfel sugerează și titlul, care să ne ducă spre modelul european de societate. Particularitățile României și stadiul ei actual de dezvoltare, invocate și cu alte prilejuri, ne cer să avem și să urmăm un astfel de model național (pag. 136).

Majoritatea sămătă că despre circulația monetară și despre sistemul de piețe financiare este greu și riscant să emiti opinii. Profesorul Mircea Coșea face în eseu *Româncul Fiat money*. Reușește cu o măiestri didactică de învidiat să aducă în discuție unele dintre problemele aride ale economiei, cantitatea de bani în circulație pentru acoperirea nevoilor de plată ale populației. Într-un limbaj accesibil, cu exemple aflate în zona de cunoaștere a majorității cititorilor, ne explică o serie de probleme complexe, cum ar fi rolul incedierii în circulația monetară, execuția bugetară în conexiune cu problema evaziunii fiscale, evoluția creditului către populație, etc.

Majoritatea celor care citește economie la vârsta când nu mai au examene de dat o fac pentru a găsi soluții la starea de sărăcie a noastră ca popor. Au existat de multe ori idei utopice sau inaplicabile. În eseu *Un nume prea mare pentru un fond statal de mic găsim comentarii* referitoare la Fondul Suveran de Dezvoltare și Investiții, ceea ce mai recentă himeră pușă în circulație de guvernării în domeniul soluțiilor de dezvoltare. În esență nu avem cele trei elemente necesare unui demers ca cel invocat în *Principiile de necesitate*” al acestui fond: concepție, reglementări, instituții. De altfel cu venituri probabile, incerte, nu se pot aloca sume stable pentru investiții.

Un subiect pe care în special reprezentanții doctrinei economice a interesului național îl tratează este *corelația dintre politica externă și dezvoltarea economică*. Ca lider actual în activitate al acestui

current de gândire economică, profesorul Mircea Coșea pornește de la existența bazei SUA de la Deveselu și dezvoltă nevoia de apărare pe plan economic. Având un titlu edificator, *Insula Deveselu*, eseu reia ideea de un climat neprietenos nici față de mediul de afaceri, nici față de cetățeni, nu ne putem simți în siguranță, chiar dacă avem secul anti-rachetă pe teritoriul nostru.

La dezbaterile haotice și politicianice privind creșterea economică găsim în carte un instrument de măsurare bazat pe evoluții de durată. În eseu *PIB-ul potential: cheia deschisă creșterii economice* este explicit indicatorul care măsoară adeverăta capacitate a economiei de a-și valorifica resursele. În același timp, avem și soluția de a depăși un tip de cerc vicios al creșterilor cu valoare adăugată mică.

Dacă ar fi să fac o ierarhizare a calităților acestei cărți, aş pune pe primul loc dorința autorului de a spune adeverul despre faptele relatate,oricăt de incomod sau neplăcut este. Pe lângă sursele de date bogate și variate, în care interpretația rămâne strict în zona științei, ne fascinază curajul de a spune adeverul în formele care ne sunt accesibile, cu explicații necesare pentru a înțelege cauzalitatea. Despre creșterea economică avem mai multe eseuri, fiecare cu un unghi diferit de abordare. Vreau să scot în evidență modul în care prezintă domnul profesor Mircea Coșea o realitate a zilelor noastre: dominarea truștrilor internaționale în domeniul energiei. Pentru a avea resurse alternative de energie suntem nevoie prospectiuni care cer mulți bani. Îmbunătățirea tehnologilor în scopul reducerii consumurilor energetice clăscă implică fonduri pentru cercetare-dezvoltare. Ameliorarea eficienței resurselor alternativă este dependență tot de cercetări de lungă durată având costuri mari. În acest context, truștrurile internaționale pot face legea. În cadrul eseuului, găsim și referința cel mai corect pentru conceptul de *independență din punct de vedere energetic*: să avem puterea de a importa, deci să avem resurse finanțare solide. Este prezentată în eseu explicația succintă privind importanța modelului energetic. În economie funcționează un lanț trofic similar celui din natură, la baza căruia stă consumul de energie.

M-am bucurat să găsesc afirmația „fenomenul economic nu este aritmetică simplă” din eseu *Unde sunt banii României?*. Cei care suntem implicați în acest fenomen îl înțelegem bine sensul. Am rămas totuși surprins să găsesc, în același eseu, printre vinovății lipsei de bani la buget, companiile având capital străin. În același timp, am identificat în carte, printre măsurile recomandate pentru dezvoltare, inclusiv formularea o politica energetică de atragere a capitalului străin în ramurile industriale considerate prioritare în valorificarea factorilor interni.

De fiecare dată cănd nu există mai multe argumente pe baze quantitative, domnul profesor Mircea Coșea alege foarte bine sursele de date și da interpretări riguroase pe baza elementelor cifrice, așa cum am arătat și mai înainte. În schimb, în ceea ce privește abordările în care nu sunt utilizabile cifrele sau materialul faptice, atunci când intervine maxim subiectivismul autorului, avem senzația că dânsul preferă alternativa pesimistă. De exemplu, în eseu *Comentariu la scenariul Domnului Alexandru Cumpănașu* este supra-licitată probabilitatea dezmembrării jării noastre. Cred că nu este lăuat în calcul întreaga istorie a forțelor ostile statului unitar România, cu acțiune mult mai puternică și față decât cea de după 1990, acestea fiind totuși invinse. În eseu *Locuri de inspirație* autorul ia în calcul numai apariția evenimentelor neprevăzute cu impact negativ. Dar în viața unui om, ca și în viața unei comunități, evenimentele imprevizibile negative alterneză cu cele pozitive. Dacă forțăm interpretarea din „Legea numerelor mari”, ne putem aștepta oricând și la ceva extraordinară, care să ne schimbe viața în bine.

După lectura acestei cărți utile, care demonstrează că și în România scriu mari economisti, îmi rămâne să recomand cititorilor să o parcurească de mai multe ori. După cîteva înțregiri a cărui sugerează să reluați eseurile care au aplicabilitatea la „teme zilei” de la televizor. Așa vom înțelege mai bine unde suntem și încotro ne îndrepătam.

Conf.univ.dr. Aurelian Virgil BĂLUTĂ

Metafora ca instrument pentru înțelegerea realităților economice

Am primit cu placere oferta Editurii Fundației *România de Mâine* de a face recenzie unei cărți scrise de profesorul Mircea Coșea. M-a încântat efectiv cartea *România în zodia Cocoșului de Foc. Studii și eseuri economice*. Am fost impresionat de utilizarea metaforelor și de puterea lor, în redactarea unui cunoșător al realităților din România, de a exprima concentrat adeveruri din economie, societate, politică.

Incep prin metafora referitoare la „frigiderul Domnului Ministru”. Este într-adevăr un non-sens să amplifici frigiderul dacă nu ai frigider, sau dacă povara tuturor obligațiilor copleșește nivelul veniturilor, așa cum este cazul multor pensionari, persoane care au salariu minim, someri peste 45 de ani. Aceasta metaforă îm amintește de istoria transmisă prin folclorul popular privind nedumerirea unei împăratește de la Viena referitoare la hrana supușilor. Aceeași distanță este astăzi între guvernări și guvernati, ca în urmă cu două secole și jumătate.

Titlul eseuului *Festivalurile evaziunii*, dincolo de analiza pertinentă privind cauzele și efectele incapacității de colectare a acizelor, spune sintetic un adevar crud: în lupta dintre evaziune și fiscalitatea legală, evaziunea este cea care jubilează, cel mai probabil cu sprinjul tacit al unor autorități. De altfel acesta rezultă și din datele prezentate în eseu.

Găsim de mai multe ori sintagma „creșterea economică (a României, n.a.) este record european”. Cred că dacă ar fi cîtă sintagma respectivă pe scenă de un artist potrivit în față unui public avizat ar genera puternice hohote de râs. Prin analiza acestui slogan, autorul nu face altceva decât să-l dezbrace, la modul figurativ, de străile artificiale, de spectacol, pentru a-l prezenta gol-golit. Prin explicarea stințifică bazată pe fapte, domnul profesor Mircea Coșea realizează așași obiectiv cu un alturi artişti precum: face de râs sintagma respectivă, ca și pe cîte o sușin cu toată încredere. Găsim această situație, de exemplu, în eseu *Unde sunt banii României?* (pag. 96).

O metaforă de mare rafinament este realizată în eseuul *Recenzie la un nou manual de economie*. Sub pretextul artistic al existenței unui manual intitulat „O altfel de economie” semnat de autori celebri Brexit și Donald Trump, profesorul Mircea Coșea ne prezintă ce ar fi

de făcut în România în nou context internațional de la sfârșitul anului 2016. Concepte rigide, cum ar fi „economie pasivă”, „eco-nomie activă”, „management guvernamental”, „model de dezvoltare”, „factori externi de avantaj competitiv” sunt explicate sub același nume metaforă. Găsim în același eseu o idee care ar trebui gravată la toate autoritățile publice naționale, pentru a fi siguri că nu va fi uitată: „O economie, înainte de a fi europeană sau globală, este națională”.

Eseul *La steaua care-a răsărit/ E-o cale-atât de lungă* conține realități dure ale istoriei noastre recente sub un titlu-metaphoră. Este vorba de ce am apărat și ce am realizat, dar mai ales nu am realizat, după aderarea la Uniunea Europeană.

Jocurile de cuvinte mănuite cu măiestrie de profesorul Mircea Coșea au rolul de a ușura înțelegerea unor probleme economice complexe. De exemplu corelația fundamentală creșterea consumului – creșterea economică – creșterea producției interne de bunuri și servicii conduce la un anumit tip de evoluție. Formula „cantitate bună-calitate slabă” dată creșterii economice împreună cu titlul eseuului din care face parte, *O creștere economică inutilă, și preicioasă*, reprezintă o modalitate de utilizare artistică a limbii române pentru a ușura perceperea realității dure pe care o zugrăvește.

Cartea nu este însă o lucrare de literatură în sensul strict al cuvântului. Este un set de adeveruri crude despre România de astăzi, explicate pe înțeleps cititorilor. Ne dăm seama din fiecare rând al ei că este scrisă cu iubire de țară și cu profesionalismul omului de știință. Am putea să o încadrăm la seria „Știință economică în slujba progresului”.

Recomand cu placere cartea *România în zodia Cocoșului de Foc. Studii și eseuri economice* a Profesorului Mircea Coșea.

Drd. ec. Eduard DUMITRĂSCU,
președintele Asociației Române
pentru SMART CITY și MOBILITATE,
partener al Universității „Spiru Haret

PROBLEME ECONOMICE FUNDAMENTALE

MIRCEA COŞEA

ROMÂNIA ÎN ZODIA
COCOŞULUI DE FOC

STUDII ȘI ESEURI ECONOMICE

EDITURA FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE

**Inițiative -
surse de potențial
de dezbatere
cu efecte pozitive
pentru toți**

Profesorul Mircea Coșea este unul dintre puținii profesori de economie care se exprimă constant în spațiul public despre problemele contemporane momentului. Profesorul Mircea Coșea reușește să impună una dintre puținele opinii cu expertiză în spațiul public al discuțiilor despre probleme de actualitate ale sistemului românesc de economie. Profesorul Mircea Coșea trebuie înțeles în acest context în afara convingerilor sale doctrinare și opiniei sale nu ar trebui ambiguitățile prin confundarea lor cu disputele politicianiste. Este nevoie în oricare sistem de economie națională de opinii specialistilor cu expertiză doveditabilă, prezenta carte este o culegere ce dovedește una dintre puținele prezențe constante ale unor astfel de opinii.

Ambiția de a se poziționa oarecum în opozиție cu întărirea de opinie și cu statul cu părere habaristă continuă pentru Mircea Coșea și prin prezența culegerii de studii și eseuri ce acoperă perioade din anii 2016-2017, autorul nefiind la prima realizare de acest gen.

Ca fiocare lucrare care devine dejeu a unei serii de culegeri de articole ce apar pe parcursul unor perioade care variază autorul se arată preocupat de analiza unor dureri stării economice de moment în relație cu stările de echilibru sau de eficiență economică determinate de către o atenție și competență analitică. Deși redactate într-un stil accesibil publicului larg, specifică unor articole destinate publicării în jurnale pentru oricare public, textele lucrărilor din această serie ne se dețină de identificare și scoaterea în evidență a unor subiecte consistente pentru discutarea posibilităților, infăptuirilor și dezideratelor de dezvoltare economică în România. Mai mult, autorul nu se dezmente și arată pe tot parcursul lucrărilor sale de poziție formativă și credință sa de profesor de economie. Experiența de mulți ani a deținării și exercitării unor catedre de cursuri de economie îl arată pe profesorul Mircea Coșea ca un neobosit dascăl ce predă prin această carte cititorului preocupaț un model explicativ, așa cum dânsul îl proiectează, coerent și just științific. Textele prezente lucrări par a fi niste ale luări de poziție în spațiul public, dar ele de fapt reprezintă adeverăate studii de caz marcate de perspectiva doctrinară a autorului care se intenționează a fi potrivită unui sistem de multiplicare a statușurilor economice și sociale ale vieții în sistemul economiei românești.

Prezența unei asemenea activități în spațiul ideilor vehiculate public în România are darul de a ordona harababura de poziții motivate doar politicianist prințr-o poziționare ordonată cultural, cu metodă științifică, ce devine poate și motivaționă pentru toți aceia, unii dintre ei fiind studenți ai Domnului Profesor, care ar trebui să se alăture domnului profesor cu același tip de inițiativă. Inițiativile domnului Mircea Coșea devin astfel surse de potențial de dezbatere cu efecte pozitive pentru toți.

Conf.univ.dr. Dragoș HURU,

Academia de Studii Economice din București,
Facultatea de Economie Teoretică și Aplicată
Departamental de Economie și Politici Economice

PROGRAMUL TVH

MARTI – 16 ianuarie 2018	MIERCURI – 17 ianuarie 2018	JOI – 18 ianuarie 2018	VINERI – 19 ianuarie 2018
07:00 Film serial (r) 08:00 Film documentar 08:30 Știri 08:55 Vremea Live 09:00 Film artistic (r) 11:00 Prin lume în 60 de minute 12:00 Vremea Live 12:05 Film de colecție 14:00 Film documentar 15:00 Film artistic 17:00 Vremea Live 17:05 Film serial 18:00 Vremea Live 18:05 Film de colecție 20:00 Știri 20:25 Vremea Live 20:30 Film artistic românesc – <i>Harababura</i> (1990). Regia: Geo Saizescu. Genul: comedie 22:45 Film artistic 00:30 Știri 01:00 Vremea Live (r) 01:05 Film serial (r) 02:00 Film documentar 03:00 Film documentar 04:00 Film documentar 04:30 Știri (r) 05:00 Vremea Live (r) 05:05 Film documentar 06:00 Film serial (r)	07:00 Film serial (r) 08:00 Film documentar 08:30 Știri (r) 08:55 Vremea Live 09:00 Film artistic (r) 11:00 Ochiul de veghe (r) 12:00 Film documentar 12:05 Vremea Live (r) 14:00 Film de colecție 14:05 Vremea Live 15:00 Film artistic 17:00 Vremea Live 17:05 Vremea Live 17:15 Film serial 18:00 Vremea Live 18:05 Film de colecție 20:00 Știri 20:25 Vremea Live 20:30 Film artistic românesc – <i>Tache</i> (2007). Regia: Igor Cobileanschi. Genul: comedie 22:15 Film artistic – <i>Teoria mitocanului</i> (2009). Gen film: acțiune	07:00 Film serial (r) 08:00 Film documentar 08:30 Știri (r) 08:55 Vremea Live 09:00 Film artistic (r) 11:00 <i>Crezi că știi?</i> (r) 12:00 Vremea Live 12:05 Film de colecție 14:00 Vremea Live 15:00 Film artistic 17:00 Vremea Live 17:05 Film serial 18:00 Vremea Live 18:05 Film de colecție 20:00 Știri 20:25 Vremea Live 20:30 Film artistic românesc – <i>Ochi de urs</i> (1982). Regia: Stere Gulea. Genul: dramă	07:00 Film serial (r) 08:00 Film documentar 08:30 Știri 08:55 Vremea Live 09:00 Film artistic (r) 11:00 <i>Crezi că știi?</i> (r) 12:00 Vremea Live 12:05 Film de colecție 14:00 Vremea Live 15:00 Film documentar 17:00 Film artistic 17:05 Vremea Live 18:00 Film serial 18:05 Vremea Live 20:00 Film de colecție 20:25 Vremea Live 20:30 Film artistic românesc – <i>Cowboy vs dinozauri</i> (2015). Regia: Stere Gulea. Genul: dramă
SÂMBĂTĂ – 20 ianuarie 2018	Duminică – 21 ianuarie 2018		LUNI – 22 ianuarie 2018
07:00 Viral online (r) 08:00 Film documentar 08:30 Știri 09:00 România spirituală 11:00 <i>Alo, România!</i> (r) 12:00 Viral online (r) 13:00 Film de colecție 15:00 Film artistic 17:00 <i>Crezi că știi?</i> 18:00 Interviurile lui Matei Georgescu 19:00 Prin lume în 60 de minute 20:00 Film documentar 20:30 La Hanul Românesc 23:00 Viral online 00:00 Film artistic – <i>Vikingdom: Eclipsa însângerată</i> (2013). Regia: Yusry Abd Halim (as Yusry Kru)	07:00 Viral online (r) 08:00 Film documentar 08:30 Film documentar 09:00 România spirituală 11:00 Alo, România! 12:00 Viral online (r) 13:00 Film artistic 15:30 Film artistic 17:00 <i>Crezi că știi?</i> 18:00 Ochiul de veghe 19:00 Prin lume în 60 de minute (r) 20:00 Film documentar 20:30 La Hanul Românesc (r) 23:00 Viral online 00:00 Film artistic – <i>Secretul lui Ginghis Han</i> . Gen film: acțiune 02:00 Film artistic (r) 04:00 Film documentar 04:30 Film documentar 05:00 România spirituală (r)	07:00 Film serial (r) 08:00 Film documentar 08:55 Vremea Live 09:00 Film artistic (r) 11:00 Film documentar 12:00 Vremea Live 12:05 Film de colecție 14:00 Film documentar 15:00 Film artistic 17:00 Vremea Live 17:05 Film serial 18:00 Vremea Live 18:05 Film de colecție 20:00 Știri 20:25 Vremea Live 20:30 Film artistic românesc – <i>Fata Morgana</i> (1980).	

Conferința Academiei Oamenilor de Știință din România

Cele 14 puncte ale președintelui american Woodrow Wilson, document emblematic pentru secolul XX.

Impact în epocă și semnificație în contemporaneitatea noastră

În data de 8 ianuarie 2018, la Academia Oamenilor de Științe din România, își organizează Secție de Filozofie, Psihologie și Teologie, având loc Conferința *Cele 14 puncte ale președintelui american Woodrow Wilson, document emblematic pentru secolul XX. Impact în epocă și semnificație în contemporaneitatea noastră*, susținută de ambasadorul Constantin Vlad, personalitate a diplomatici românești, membru titular fondator al AOSR. Evenimentul a avut loc în Sala Deputatilor Omului, în fața unui public format din membri ai corpușului academic, diplomați, experți în relații internaționale, diplomați și științe politice, cercetători științifici. Amfitrionul manifestării a fost prof. univ. dr. Angela Botez, președintele Secției de Filozofie, Psihologie și Teologie a AOSR.

Conferința a deschis programul de manifestări științifice dedicate unui secol de la încheierea Primului Război Mondial și Centenarului Marii Uniri. Programul se derulează pe durata anului 2018 și cuprinde o largă diversitate de evenimente științifice și academice: proiecție, conferințe internaționale, dezbatere, workshop-uri, mese rotonde, editări de volume etc. Alegerile zilei de 8 ianuarie ca dată de desfășurare a primei Conferințe ar o valoare simbolnică, pe 8 ianuarie 1918, președintele american și-a prezentat Programul format din cele 14 condiții pentru pace în fața Congresului, în sedința comună a Senatului și a Camerei Reprezentanților. AOSR și-a inaugurat astfel seria de manifestări pentru celebrarea Centenarului său și susținerea primei conferințe exact la împlinirea unui secol de la lansarea publică a Programului pentru Pace al președintelui american.

Ambasadorul Constantin Vlad a apreciat *Cele 14 puncte* ale președintelui W. Wilson ca un adevarat program de politică externă și diplomatică americană pe termen lung, ca pe un document emblematic al secolului XX, definitoriu atât pentru evenimentele care au marcat Europa în urmă cu un secol, cât și pentru evoluțile ulterioare, până în era contemporană. Programul Administrației Americane a influențat încheierea războiului, a pavat drumul spre armistițiu și a patronat Conferința de Pace de după prima conflagrație mondială, oferind cadrul politic de desfășurare a negocierilor, de redefinire a raporturilor de forțe, de reconfigurare geopolitică a lumii, de rezescere a ordinii europene și mondiale pe noi baze conceptuale și pe fundamentele noilor realități. În prelegerea domniei sale, demnitate analitic și istoric comprehensiv, profesorul și diplomatul C. Vlad a relativizat doar trăsăturile definitorii ale Programului lui W. Wilson, în care rezidă valoarea și rolul istoric ale acestuia într-o perioadă tragică a Europei și a lumii: documentul fundamentalăzează principiul naționalităților și promovează o vizionă liberal-democratică asupra relațiilor internaționale.

Sub primul aspect, esența Programului wilsonian este dată de principiul naționalităților, conform căruia criteriul populației este decisiv în tracarea granițelor unui stat. În consecință acestui document de importanță majoră, a fost edificată Europa naționalilor și a statelor naționale, într-o paradigmă care rămâne și astăzi forma fundamentală de organizare politică a continentului nostru și a lumii. În acest context, conferințiarul a făcut o pleoapă argumentată

pentru statul național, combinând alte formule vehiculate precum subnațiunea, multiculturalismul etc. Cu privire la ceea ce-a două trăsătură, vizionă liberal-democratică, Programul președintelui american promovează o abordare nouă a relațiilor internaționale, bazată nu pe raportul de forțe, ci pe principii, norme de drept, norme de comportament, negocieri, înțelegere, pe respect și cooperare. Este o vizionă nouă, de esență juridică (dreptul și mai presus decât pacea), spună W. Wilson, înțelegând prin aceasta că pacea care nu este întemeiată pe drept nu poate fi durabilă) și morală asupra relațiilor internaționale.

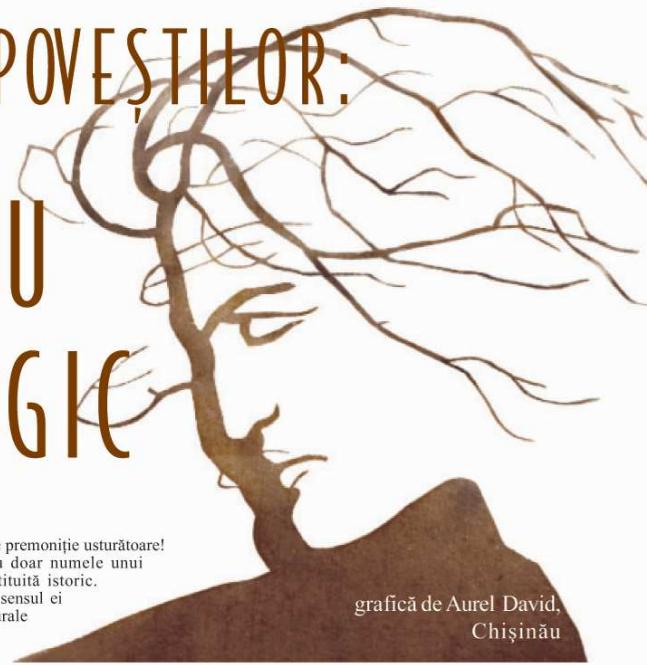
Președintele AOSR, prof. univ. dr. ing. Adrian Badea, a apreciat conferința ca o prelegere de înalt nivel academic și ca pe o analiză de mare complexitate și subtilitate, sub autoritatea științifică și profesională a unui reputat specialist al relațiilor internaționale și al diplomaticiei, ambasadorul Constantin Vlad. Președintele Badea a subliniat, în context, importanța Programului politic lansat de președintele Woodrow Wilson prin cele 14 puncte pentru reconfigurarea Europei pe baze naționale și, în ceea ce ne privește, pentru împlinirea idealului național al Marii Uniri. Academia Oamenilor de Știință din România, a mai precizat Adrian Badea, celebrează, în anul 2018, un secol de la sfârșitul războiului și de la împlinirea idealului național prin Programul *Centenarul Marii Uniri*, program declarat prin Conferința dedicată lui Woodrow Wilson.

Biroul de Comunicare și Relații Publice al AOSR

7 Dimineata	Realizator: Mihai Cioceanu, Alex Crăciun	emisiune live	MUZICĂ	7-8
10-13	Morning After. Realizator: Tiberiu Ursan	emisiune live		8-12
13-16	Light Zone. Realizator: Robert Tache	emisiune live		12-13
16-17	Șapte la seven (emisiune produsă)		MUZICĂ	13-14
17-19	Cuvinte cu Vintilă. Realizator: Marius Vintilă	emisiune live		14-18
19-22	Seven Music. Realizator: Călin Gheorghe	emisiune live		18-20
22-23			MUZICĂ	
23-24			MUZICĂ	
24-7			MUZICĂ	20-7

POVESTE POVEȘTILOR: EMINESCU DE MIURGIC

A scrie despre Eminescu impune o anumită smernenie, o stare permanentă de obediță și vigilență, exact ca atunci când ridici ochii și închinenare spre boltă templului, chemând în ajutor zei necunoscuți. Exercițiul devine cu atât mai dificil cu cât conștiințele că, pe de-o parte, asterni pe hârtie cuvintele unei limbi păstorite, modernizate de marea om de cultură, iar pe de altă parte că el, poetul, este și va fi prezent în totdeauna în eterul etern, mereu de veghe la capătul limbii și culturii naționale.

Universalitatea lui Eminescu constă în deschiderea uriașă a spiritului său enciclopedic, în nucăea sa neobosită de cărți, în îscordările tenace și documentată a unui urias rezervor de date aparținând științelor umaniste, dar și celor exacte. A studiat și a comentat, fără a elabora teoriile științifice noile, fără a inventa sau să demonstreze teoreme sau legi, științele naturii, astronomia, precum și fenomenele sociale, dând înveleală unor considerații critice greu de cuprinzător și egalat până în zilele noastre.

Intrigat și mirat de starea de continuă evoluție a lumii vii, a societății umane, a reflectat în creația sa toate aspectele întâlnite în studiile sale, lăsând posteritații o operă de o complexitate și o adâncime care constituie temeiul unei înnehmențe stări de reflecție.

Caracterizat de o modestie proprie omeniilor de geniu, Eminescu se definește, autoironizându-se: „Din Michael Eminescu, vecinim doctorand în științe nefolositoare, criminalist în sensul prost al cuvântului, în conflict cu judecătorul de instrucție, fost bibliotecar, când a și prădat biblioteca, fost revizor la școalele de... fete, fost redactor en-chef al foii vîtelor de pripas și al altor jurnale scrisice colaborator”.

Dincolo de analiza critică a operei literare, marea cărturară va trebui reanalizată și redefinită în viitorul apropiat din perspectiva personalității sale de largă respirație encyclopédică. Filosof, istoric, astrofizician, matematician și fizician, geograf, economist, unorii vehement politician, sociolog și psiholog, Eminescu a fost un spirit îndrăzenit și luminat al veacului său, o personalitate activă și un redutabil polemist. Toate aceste aspecte ale activității marielor cărturări, toate aceste căutări îstovitoare ale spiritului său demurgic își vor găsi cu siguranță locul într-o istorie a marilor gânditori ai naționii, care au revelat criticădevăruri copleșitoare, dar de netăgăduță.

Preocuparea pentru lingvistică apare timpuriu, încă din anii studenției la Viena. Manuscrise din acest perioadă atestă interesul poetului pentru lingvistica generală, precum și pentru problemele evoluției limbii și ale influențelor care dinamizează acest proces.

Pentru Eminescu nu există limbă în afara naționii și nici naționă în afara limbii. Limba definește naționă, o delimităză cultural, o oglindăste, pentru că, altfel, toate semințile ar vorbi același grai. O naționă fără posibilitatea de a se exprima prin propria limbă nu există.

Legătura organică dintre limba vorbită și scrierea din un popor este ceea ce îi justifică existența, starea, locul demn între celelalte nații. Limba transcende naționă și istoria. Mai mult, limba are o importanță decisivă pentru că nu există putere, guvernare, reprezentativitate internațională, continuitate, specificitate, tradiție, rădăcini, predictibilitate, viitor, fără o limbă națională care să le garanteze. Evoluția firească a limbii, pe care Eminescu o consideră vitală, stă la baza revoluției lingvistice care avea să aducă limba română din Evul Mediu în europeanitatea mijlocului secol XIX. Cu alte cuvinte, unitatea dintre limbă și naționă generează o interdependență benefică în epoca deplinei afirmări a independenței naționilor: „Daci sau români, romani sau daci: e indiferent, suntem români și punctum. Nimeni n-are să ne învețe ce-am fost sau ce-am trebuit să fim. Voim să fim ceea ce suntem: români!”

Totodată, Eminescu supune unei critici vehemente presa și pe toți cei care sunt datori a se îngrijji de destinul limbii, abuzul de termeni strâini, cosmopolitismul exagerat, arătând cauzele principale și unele soluții: „Această parte netraductibilă a unei limbi formează adeverători ei zestre de la moș-trămoș, pe cănd partea traducibilă este comoara gândirii omenești în genere. Precum într-un stat ne bucurăm toti de oarecare bunuri, care sunt ale tuturor și ale nimănui – ulje, grădini, piețe – tot astfel și în republică limbilor suntem drumuri bătute, care sunt ale tuturor – adeverători avere proprii care are însă cineva acasă la sine; iar acasă la dânsa limbă românească este o bună gospodină și are multe de tăzute”. Sustinând adeverul că „limba și legile ei dezvoltă cugetarea”, Eminescu cere ca limbii în școală să încorde acordate prioritate: „Studiu principal al unei școli rurale sau primare e limba...”.

Cât de actual! Câtă clarvizuire și ce premoniție usturătoare!

Eminescu - poet național este nu doar numele unui

mit cultural, ci și o realitate constituită istoric.

Formula *mit cultural* trebuie luată în sensul ei

strict științific, fixat de studiile culturale

(de antropologie, în special), iar nu

redus la sensul trivial, impuls de publici-

cistică generală, pentru care mitul

cultural reprezintă un soi de fantasmă socială, produs al fanteziei

colective, un construct al minții sau o minciună ideologică. Este

drecht însă că anumite variante degradate ale mitului Eminescu, usor identificabile sub pavăza unor declarări și manifestări fes-

tive fără acoperire științifică și culturală, continuă să fie vinovate de „minciună ideologică”.

Pentru că este mai populare, Eminescu în calitate de *mit cultural* ilustrează o apetență pentru cultură, o preocupare pentru slujirea valorilor acesteia și un grad oarecare de respect pentru tradiția culturală.

Publicistica lui Mihai Eminescu a constituit dintotdeauna, aşa cum bine se stie, un pretext pentru justificarea unor diverse atitudini ideologice, sociale, culturale sau politice. Revendicat, rând pe rând, de drept și de stăngă românească, standard al unor orientări artistice antitetice, mitizat și demizitat, hulic sau adulat, patriot sau antisemit, Eminescu a fost adesea judecat printre o grilă extraliterar-extraculturală. Eugen Lovinescu avea dreptate să observe în epoca sa acest derapaj: „Înăbușită un moment, influența eminesciană și-a răscumpără istorul timpul pierdut: pușa în circulație prin mișcarea sămănătoristă, continuată apoi prin oameni și acțiuni felurite, ea supraviețuiește și astăzi în unele manifestări xenofobe sau fasciste ce se reclamă de la «actualitatea lui Eminescu».

Eminescu scrie o serie de articole, unele critice, cele mai multe publicate în „Scrierile politice și literare”, Ediția I. Scurt, 1905, și în ziarul „Timpul”, în care debătuțe probleme legate de limba română, dar și probleme politice de actualitate.

Așa cum se pronunță C. Negruții, în „Scrisoarea a XXXII-a („Despre limba românească”), și poetul nostru de geniu afirmă din capul lui: „Nefiind filolog de competență, declar eu însumi că opinile mele sunt cu total personale și nu merită de a turbări lucrările filologilor noștri.”

În articolul „Echibilbul”, publicat în „Familia”, Eminescu accentuează rolul deosebit al limbii în viața societății: „Măsururilor civilizației unui popor astăzi este o limbă sonoră și aptă a exprimării sunetelor noastre, prin accent logic cugete, prin accent etic sentimente”.

Mihai Eminescu acordă un interes deosebit fondului vechi al limbii, cărților vechi, atât pentru continut, cât și pentru originalitatea lor expresivă: „Netăgăduită este însă valoarea lor (a cărților vechi) stilistică și lexicală. Stilistică, căci nu sunt scrise sub influența limbilor moderne, cel puțin nu a celei franceze, și se găsesc în ele locuitorii care incep a dispărea din limba de astăzi și se înlocuiesc prin săblocuie de fraze străine dezvoltării de până acum a limbii noastre; lexicală, prin multimea de cuvinte originale, pe care scriitorii bisericești și laici, siliți să recurgă la proprii mijloace, la întrebuirile în compunerile lor.”

Eminescu este neîntrecut în cunoașterea izvoarelor istorice ale culturii române moderne, intuind sursele de innoiere a acestui tezaur acumulat „în tâcerie și obidă” veacuri de-a rândul de apărare, „lăuntrică și din afară”: „Trecutul e în mine și eu sunt în trecut, / Precum trăiește cerul în marea ce-l respire.”

Preocupat de combatele curentul latinist apărut în lingvistica și filologia românească în secolul al XIX-lea, Eminescu polemizează cu reprezentanții acestuia, atrăgându-lu atenția că, animați de dorință patriotică de a continua ideile *Scolii Ardelene*, au ajuns la unele exagerări, susținând puritatea integrală a limbii române și recurgând la unele măsuri arbitrare: eliminarea cuvintelor străine din limbă (nelatinice), modificarea formei cuvintelor de origine latină, pentru a se apropia de forma originară sau modificarea unor cuvinte străine, pentru a le apropia de latină. Încă o dovadă a devotamentului său pentru dinamica evolutivă sănătoasă a limbii naționii sale.

Publicistica lui Mihai Eminescu demonstrează aplecarea profundă a autorului către relația dintre limba literară, academică și formele dialectice întâlnite în vorbirea populară, dar și o anumită nelinieră pe acloci vehementă, o încrâncenare și o patină greu de stăvilit în probleme fundamentale ale societății. Adversarul al Războiului de Independență, din motive financiare și economice, a criticat cu tărie angrenarea României în conflictul armat, ceea ce i-a tras izolare pe plan publicistic pentru o lungă perioadă de

tim. Simțul practic și indelungatul studiu al științelor exacte prelevau încă o dată în fața rațiunilor sentimentale, a motivării istorice. Singura legătură a României cu Poarta în anul de grăcie 1877 era un simplu tribut în bani, cu o valoare nesemnificativă. Mulți și-au grăbit atunci să își pună eticheta de laș sau trădător. Puțini au înțeles atunci și puțini înțeleg și acum că geniul demurgic, simțul istoric premonitoriu, convergingă că o naționă transcede istoria, îmbogațindu-se spiritual dincolo de stăpâni săi vremelnici, au fost mai puternice la Eminescu decât tipetele patrioarde. El credea că tare în supremăția spirituală a unei națiuni, independent de glasul armerilor.

Dincolo de acest aspect al vieții sale publice, nu ne putem închipui o cultură națională fără cel care a redescoperit și revalorizat limba pe care astăzi, cu mandrie, o vorbim. Eminescu își face apariția în momentul în care mijlocii fiziori constițue de sine la români. S-a vorbit de influențele unor Hugo, Goethe, Byron, Schiller, Schopenhauer sau Hölderlin asupra textelor lui Eminescu. Este firesc, pentru că mariile sprituri se reneasc întotdeauna în vîltoarea epocii în care acestea se nasc, trăiesc, crescăză. Eminescu a fost omul timpului său, a existat și a imaginat o operă ca parte a unui univers creator european. Eminescu a modificat total sensibilitatea națională, a inventat o metafizică care o personalizează. El a adăugat structuri folclorice românești, pe care o cunoștea ca nișnii ai altul, rafinamentul unei inalte culturi, facând-o parte a culturii universale. Spectacolul cosmic, inimitabil, al versurilor eminesciene aduce în prim plan o suportăriunea a lumii, o eliberare fecundă a energiilor, o revelare a căilor spre dezlegarea misterelor fundamentale. Nașterea lumilor primordiale este un spectacol cosmogonic la care suntem invitați să asistăm nu ca spectatori, ci ca participanți activi, părăsita opera creațoare. O lume născută din frâma de lumină a începutului, sub bagheta demurgică a geniului eminescian.

S-a spus adeseori că fiecare ver scriș de un poet este o sărbătoare a limbii române, Că fiecare cuvânt rostit, asternut pe hârtie, gădit sau căntat este un omagiu adus rostrilor românești. Eminescu este bucuria unei sărbători nesfârșite. De aceea, procesul demizitării sale, început încă din timpul vieții poetului și care continuă și astăzi, în epoca postmodernismului agresiv și distrugător de mituri, nu are sănse. Fiecare loc prin care Eminescu a trecut, acasă sau aiurea, fie că este vorba despre București, Iași, Odessa, Cernăuți, Praga sau Viena strălucoitoare, este un loc de pelerinaj pentru orice român.

„Pomii Lucaeafărul...” va rămâne cel mai frumos vers al copilariei. Un vis de mărire, un triumf al forței, dar și o prăbușire celestială. Nicic nu poate schimba această stare de fapt. La fel ca întreaga viață a marei poet și treccerea acestuia dincolo. După unii, un sfârșit acceptat, în epoca postmodernismului agresiv și distrugător de mituri, nu are sănse. Fiecare loc prin care Eminescu a trecut, acasă sau aiurea, fie că este vorba despre București, Iași, Odessa, Cernăuți, Praga sau Viena strălucoitoare, este un loc de pelerinaj pentru orice român.

Ceea ce rămâne posteritații este uriașa opera literară, științifică, publicistică și lingvistică. Povestea îi sfârșită cu emoționantele cuvinte ale scriitorului Ion Drăguț: „Până la venirea marilor poeți, limbile naționale nu au fost decât o masă enormă, crudă și neorganizată. Marii poeți sunt cei care au venit să facă ordine în această boagie spirituală a poporului, să cunune frumusețea cu înțelepicină. (...) Eminescu a suflat o viață nouă întregă noastră limbă, angajând-o în luptele cele mai grele și cucerind culmile pe care le-a urcat această armată”.

Despre Eminescu nu poți vorbi decât cu respectul și religiozitatea impuse de marii creatori care definesc o naționă. Cultural, dar și istoric sau chiar economic și datorăm totul. Limba pe care o scriem sau vorbim, ideea de naționă, conștiința apartenenței la aceasta și la marea familie a naționilor lumii. Ideea de stat modern, revalorizarea tradițiilor, sentimentul istorice trătie și, uneori, din păcate, retrăite.

De aceea, tot ce mișcă-n țara astă, râul, ramul și vorbă pururi recunoștește, aşa cum i se cuvine unui părinte fondator al unei noi identități naționale.

Dragoș CIOCĂZAN

